

Glasilo občine Cirkulane

Letnik 3, številka 2

december 2009

Vesele božične praznike in srečno novo leto 2010!

Vaš župan Janez Jurgec

Tudi letos Barbarno v Cirkulanah

Foto: Urška Mrgole, Ivan Švajgl, Mira Jerenc

Mira Jerenc, Sonja Golc

Na Barbarno nedeljo, 6. decembra, smo v Društvu za oživitev gradu Borl ponovno pripravili tradicionalni Barbarni sejem, ki smo ga povezali s številnimi spremljevalnimi dogodki.

Že zgodaj zjutraj so trg pred cerkvijo Sv. Barbare napolnile stojnice, na katerih so se predstavila domača društva, razni obrtniki in kramarji. Za lačne in premražene obiskovalce so v kotlu brbotali Barbarna kaša, čaj in kuhano vino.

Zbrane sta že drugo leto zapored pozdravila zgodovinska lika - Jurij Friderik in Marija Barbara Sauer z

gradu Borl. V središče Cirkulan sta prispela s kočijo, v spremstvu garde in konjenice. Po pozni maši sta se sprehodila med stojnicami in sprejela darila haloških vinogradnikov in gospodinj. Eden najatraktivnejših dogodkov pa je bila uprizoritev mitninskega spora, v katerem so sodelovali člani KTD Klopotec Soviče - Dravci.

Dogajanje smo zaključili s programom v večnamenski dvorani. Po krajšem kulturnem programu je sledila predstavitev strokovnih prispevkov. Branko Vnuk je govoril o gradbeni zgodovini Borla, Mira Jerenc in Mateja Muršec pa sta pripravili kratek pregled zgodovine sejmov v Cirkulanah.

S predstavljanjem naše preteklosti in življenjskih navad naših prednikov želimo domačinom in obiskovalcem približati tako grad Borl, kot tudi prikazati namen, ki ga je grad imel nekoč pri razvoju naših krajev. S tem želimo opozoriti na pomemben vpliv gradu Borl na razvoj celotnih Halož tudi danes, če bi ga revitalizirali.

Pri organizaciji prireditve je sodelovala večina domačih društev (kulturno, turistično, gasilsko, vinogradniško društvo, konjeniški klub, gospodinj, radioklub) in Župnijski urad Cirkulane, Občina Cirkulane, Osnovna šola Cirkulane-Zavrč, PRJ Halož in KTD Klopotec Soviče - Dravci. Vsem se iskreno zahvaljujemo.

In vse skupaj, vsi glasovi, vsi cilji,
vse hrepenenja, vsa slast, vse dobro in zlo,
vse skupaj je svet. Vse skupaj je
reka dogajanja, je glasba življenja.

Herman Hesse

Spoštovane bralke in bralci!

Kar nekako v zadregi sem, kaj napisati v uvodnik tokratne številke. V zadregi sem, ker se bojim, da ne bom znala in zmogla povedati vsega, kar bi želela. Pa vendar, imam čast napisati uvodnik kot predsednica Kulturnega društva (KD) Cirkulane, ki je v letu 2009 praznovalo velik jubilej.

110 let je minilo, odkar je bilo ustanovljeno bralno društvo »Naprejek«. In od takrat je preteklo veliko voda. Življenje je danes bistveno drugačno, pa vendar prežeto s spomini. Praznovanje jubilejev je priložnost, da se spomnimo tistih, ki so davnega leta 1899 začeli organizirano delovati v kraju, objuati narodno zavest in kulturo. Prav tako pa tudi vseh tistih, ki so v tem obdobju ustvarjali kulturno življenje v kraju. Prav je tudi, da ob jubilejih pomislimo na tiste, ki soustvarjajo življenje v kraju, ponašajo pesem in besedo ter kulturno izročilo tudi izven domačih logov. Preproga spomina je neskončna in vsak dan nekdo s svojim delom všije novo nitko. To se bo nadaljevalo tudi jutri. Potrditev za to pa nam dajejo vsi mladi, ki sodelujejo ali vzpodbujajo k ustvarjanju.

Društveno življenje v naših krajih je bilo zelo pestro. V začetku 20. stoletja sta bili celo dve Dramski sekciji, ki sta izvedli na leto po dve predstavi. Prav od vsega začetka pa do danes, z manjšimi presledki, igrajo Tamburaši, v vsem obdobju pa je različne dejavnosti spremljalo petje. Danes je v KD Cirkulane organiziranih osem sekcij, kar je največ v zgodovini društva. Na praznovanje 110-letnice smo se v letošnjem letu v društvu še posebej skrbno pripravljali.

Letošnji jubilej je zasluga tudi vseh predhodnikov. Zasluga gre tudi vsem tistim, ki amatersko kulturo podpirajo. Ob takšnih priložnostih se spomnimo vseh, ki soustvarjajo danes za jutri brez materialnih nagrad. Brez bogatega društvenega življenja, kot ga ima občina Cirkulane, si težko predstavljamo družbeno življenje danes. Ta dogajanja bi pogrešali, če jih več ne bi bilo. Zato je prav, da kolikor največ lahko prispevamo k bogatitvi krajevne zgodovine, soustvarjamo z vsemi skupaj boljši jutri, ne samo v materialnem, pač pa predvsem v duhovnem smislu.

Danes, v tem hitrem tempu življenja, velikokrat pozabljamo na pretekle dejavnosti dedov in babic ter ustvarjalni entuziazem današnjih članov v amaterski kulturi. Velikokrat ob tem tudi pozabljamo gojiti narodno zavest. Še bolj pa pozabljamo na kulturo v vseh njenih pomenih. Kultura je vedno bila nosilec družbenega razvoja, velikokrat v nasprotju z interesi politike. Kultura je bila in je še vedno temelj narodne zavesti, na katero Slovenke in Slovenci premalo damo. Že prav, da smo del celotne svetovne in evropske skupnosti. Pa vendar. Slovenke in Slovenci smo med tisočimi narodi in 198 državami sveta edinstveni. Edinstveni smo med 27 članicami Evropske unije. In tega se vsi danes premalo zavedamo.

Globalizacija ustvarja pogoje hitrega in enostavnega komuniciranja. Prav je tako. Možnost razvoja je v sodelovanju in povezovanju. Narodno zavest oblikujemo starši, oblikujejo jo izobraževalne institucije, oblikuje jo splošna družbena skupnost. Pa vendar se mi zdi, da je tega danes bistveno premalo. Premalo se zavedamo svojih korenin, kot da nekdo hoče, da jih pozabimo.

Je to prava pot? Ničesar ne bomo spremenili, če ne začnemo pri sebi ceniti slovenske besede in pesmi, ju negovati, tudi kot jezika v dialektu posameznega okolja. To je bogastvo naroda. In dokler imamo ohranjen svoj jezik, smo tudi narod. Pesimistične napovedi govorijo, da naj bi naš jezik slovenščina v naslednjih dvesto letih izumrl. Če se bo to zgodilo, smo izgubili identiteto, ne obstajamo več kot Slovenke in Slovenci.

Zato je prav, da se tega zavedamo in tudi v našem kraju, občini, predvsem pa v Kulturnem društvu storimo nekaj za to. To je naloga vseh, ki živimo v čudovitih krajih ob potoku Bela, in vseh, ki živimo na zeleni, sončni strani Alp.

Ob koncu naj izrečem še voščilo. Naj vam bo prihajajoče leto 2010 naklonjeno z vsem dobrim, naj vam bodo na stežaj odprte dveri lepote besede in pesmi ter naj vsak med nami najde vedno svetlečo zvezdo sreče še na tako oblačnem nebu. Bodite zdravi in srečni, predvsem pa, imejte se radi!

Antonija Žumbar

GLASILO OBČINE CIRKULANE izdaja Občina Cirkulane. Naslov: Cirkulane 40 a, 2282 Cirkulane.

Elektronski naslov: tajninstvo@cirkulane.si, mojca.zemljarij@gmail.com. Telefon: 02/795 34 20.

Odgovorna urednica: Mojca Zemljarič. Uredniški odbor: Milena Debeljak, Mira Jerenec, Miro Lesjak, Nataša Podhostnik. Oblikovanje in priprava na tisk: MojaPromocija.si, Borut Lindič s.p., Gajevci 12A, Gorišnica.

Lektoriranje: Nataša Podhostnik. Tisk: MI BO TISK d.o.o., Maribor. Naklada: 900 brezplačnih izvodov.

Fotografija na naslovnici: Cerkev sv. Barbare v Cirkulanah, foto: Marjan Petek.

Stran na internetu: www.cirkulane.si.

Leto 2010 naj bo pot uspehov, sreče in dobre volje

Mojca Zemljarič

Ob koncu leta smo k pogovoru povabili župana Janeza Jurgeca.

Leto, ki se izteka, je zaznamovala globalna finančna kriza. Ali se to morebiti pozna tudi pri delu občine - zlasti na področju novih investicij?

Župan J. Jurgec: »V letošnjem delu občine in proračunu se finančna kriza nekoliko pozna pri socialnih transferjih in nekoliko večjih izdatkih občine na teh postavkah. Kar se tiče novih investicij, pa smo pravzaprav vsi zaskrbljeni, saj v letošnjem letu ni bilo nobenega razpisa, ne na področju šolstva, regijskih razpisov, razen razpisa kmetijskega ministrstva

Župan Janez Jurgec

Foto: MZ

za razvoj vasi in zaradi tega so nekatera investicijska vlaganja vprašljiva. V tem letu pa smo uspeli narediti celo nekaj več od planiranega: uredili smo pomožno nogometno igrišče z umetno travo, parkirišče ob vrtcu, obnovili parket v učilnici šole, uredili tako imenovana dostopa Humski Hanzek in Mergeduš, skupaj z direkcijo nam je uspelo urediti del ceste Borl-Cirkulane, na Mejah pa cesto Brezovec-Florjan v dolžini 800 metrov in cesto Janškač v dolžini 400 metrov. Tudi te naložbe niso zanemarljive in so prav tako pomembne za naše občane. Pri tem pa želim še dodati, da smo pridobili gradbeno dovoljenje za slačilnice na športnem stadionu in pripravili nekaj projektov za razpis razvoj vasi.«

Še vedno pa se, kot ste omenili, soočate z neurejeno cestno infrastrukturo.

Župan J. Jurgec: »Res je, da so naše ceste še v veliki meri neurejene. Pa vendarle si upam trditi, da se s to problematiko pospešeno ukvarjamo. V letošnjem letu smo gradili žal samo tiste cestne odseke, ki smo jih dobili sofinancirane po razpisih še iz prejšnje vlade. To sta dva večja cestna odseka Pohorje in Paradiž. Prav tako smo uspeli na razpisu razvoja vasi z dvema krajšima odsekoma preplastitve cest in izgradnjo pločnikov. To je v smeri vrtca in mimo kmetijske zadruge, v smeri novega vrtca pa smo zgradili še javno razsvetljavo. Uspeli smo narediti še dve dovozni cesti in asfaltirati en cestni odsek Markovič v Gruškovcu. Potreb po posodobitvah cest ostaja še veliko. Prepričan sem, da se lahko pri takem tempu realizirajo v naslednjih treh do štirih letih.«

V letu 2009 ste gradili tudi kanalizacijsko omrežje. Koliko gospodinjstev se je že ali se še bo priključilo na kanalizacijo? Kako boste to področje reševali v krajih vaše občine, ki so redko poseljeni?

Župan J. Jurgec: »Kanalizacijsko omrežje, ki smo ga zgradili letos, je zgrajeno za od 50 do 55 gospodinjstev. Priključki se bodo izvajali v letih 2010 in 2011. Na ta način je zasedena tudi kapaciteta naše čistilne naprave v Cirkulaneh, na katero sta ta dva odseka priključena. S tem bomo rešili le del problemov. Zato bomo v naslednjih letih morali razmisliti o tem, kako našim občanom pomagati pri urejanju tega problema. Sprejeti bomo morali nek zakonski akt, to je odlok, po katerem bomo lahko kot občina sofinancirali večje ali manjše individualne rastlinske ali druge vrste čistilnih naprav. Torej iskali bomo optimalne rešitve glede

na potrebe gospodinjstev in zakonodaje, ki je na tem področju vedno bolj zahtevna.«

Spomladi je občina Cirkulane podelila stavbno pravico ptujskemu gradbenemu podjetju GP Projecting za gradnjo dveh večjih objektov v središču občine. Glede na trenutne gospodarske razmere se bo realizacija obeh naložb najbrž časovno nekoliko zamaknila?

Župan J. Jurgec: »Seveda je kriza zajela vsa podjetja v Sloveniji in tako se ta pozna tudi pri podjetjih, ki so v naši bližini. Vendar je tukaj problem večplasten, saj iz Pošte Slovenije še do sedaj nismo dobili konkretnega odgovora, ali je zainteresirana za najem ali odkup prostorov v tej stavbi. Tako občini kot investitorju še odgovora niso podali in zato se je pridobivanje gradbenega dovoljenja nekoliko zamaknilo. Upam, da bo problem čim prej razrešen in da bomo pričeli začetku gradnje spomladi.«

V prihodnjem letu je najbrž, če se bodo izboljšali splošni gospodarski kazalci, pričakovati tudi več novogradenj tako stanovanjskih, kot tudi poslovnih objektov, saj naj bi pristojno ministrstvo potrdilo predloge za spremembo prostorskih aktov. Predlog prostorskega plana za občino Cirkulane naj bi bil že pripravljen in čaka na potrditev. Kakšna so vaša pričakovanja?

Župan J. Jurgec: »Naš prostorski načrt je res že daleč, čeprav moram poudariti, da se zadeva vleče kot jara kača, pa ne zaradi občine, ampak zaradi vseh drugih okoliščin. Zavedamo se, da je to ključen problem za nekatere naše občane, ki rešujejo svoje bivalne probleme. Upam, da bodo na ustreznih ministrstvih res odreagirali hitro in s tem omogočili dokončen sprejem tako imenovanega OPN-ja. S tem bi omogočali novogradnje našim ljudem, vendar je tu potrebno povedati, da je zakonodaja precej nenaklonjena našim razmeram.«

Upam samo, da bodo naši občani vendarle na koncu zadovoljni, saj je to naš glavni cilj. Prepričan pa sem, da to ne bo v celoti oziroma da bo nekaj občanov mogoče razočaranih. Krivda vsekakor ne bo na strani občine Cirkulane, ampak sedanje zakonodaje, ki se žal podreja evropskim standardom, ker smo del tega prostora.«

Potrjen je že tudi občinski proračun za leto 2010. Koliko sredstev načrtujete in katere bodo glavne naložbe?

Župan J. Jurgec: »Proračun je planiran nekoliko manjši, kot je bil v letošnjem letu. Predvsem je vzrok v tem, da država ni izvedla prav nobenega razpisa za sofinanciranje projektov. Upam, da bo imela te razpise v letu 2010, vendar je eno leto zamujeno. Tako v proračunu za leto 2010 načrtujemo okrog 3,5 milijona evrov prihodkov in prav toliko odhodkov. Vlaganja bodo predvsem v cestno infrastrukturo. Našega lastnega denarja je toliko, kot ga imamo. Za veliko teh cestnih odsekov pričakujemo sofinanciranje države po razpisih za južno mejo, razvoj vaši ali še kakšnem drugem razpisu. Če teh razpisov in s tem sklepov o sofinanciranju ne bo, bodo občani vsekakor zelo razočarani, kajti osnova za življenje je dostop do službe in domov.«

Ob koncu ne moreva mimo prireditve, ki so zaznamovale letošnje kulturno dogajanje v občini Cirkulane. Ob 110-letnici Kulturnega društva je vašo občino obiskal predsednik države dr. Danilo Türk. Ste ena izmed redkih občin v Podravju, ki je imela v zadnjem času priložnost gostiti tako visok državniški obisk.

Župan J. Jurgec: »Letošnje leto je bilo na vseh ravneh leto izredne dejavnosti. Praznovali smo občinski praznik in takrat skupaj s kulturnim društvom organizirali simpozij na temo dr. Vladimirja Bračiča ter ob šoli postavili doprni kip. Na dogajanjih ob občinskem prazniku sodelujejo vsa društva, ki bi jih vsekakor rad pohvalil. Spremljajoči dogodki so dali pečat praznovanju občinskega praznika. Kulturno društvo

pa je praznovalo 110-letnico svojega delovanja. Dogodek je bil popestren z igro in razstavami, vrhunec prireditve pa je predstavljal obisk predsednika Republike Slovenije dr. Danila Türka. Na povabilo občine Cirkulane in kulturnega društva se je dogodka udeležil in mu dodal težo. Na vse te dogodke smo upravičeno ponosni, pečat kraju pa dajejo vsi dogodki, kot so: martinovanje, Barbarno, odprtje planinske poti in drugi dogodki. Prav vsa društva prispevajo svoj del, saj vsi vemo, da ne moremo brez vinogradnikov, gospodinj, športnikov, planincev, lovcev, gasilcev, turističnega društva, društva za grad Borl, radioamaterjev, mladih in društva upokojencev. Vsa društva so letos ponovno dokazala, da znajo na vseh prireditvah tvorno sodelovati, upam, da se bo to sodelovanje v prihodnje tudi nadaljevalo.«

Kultura in ostala interesna združenja so na nek način tudi gibalno razvoja v kraju. Doslej je občina Cirkulane z društvi sodelovala z roko v roki. In tako bo najbrž tudi v prihodnje?

Župan J. Jurgec: »Vsekakor sem prepričan, da bo to sodelovanje na enakem ali celo boljšem nivoju. Vsi se še vedno učimo, kako vse dogodke in aktivnosti društev povezati in narediti iz tega nekaj, kar bo tudi društvenemu življenju in s tem kraju prineslo še več dodane vrednosti. Za vse to pa je potrebnih tudi nekaj sredstev, ki jih poskuša občina zagotavljati. Podpora tudi v prihodnje ostaja, saj se kot župan zavedam, da je v delo društev in dogodkov, ki jih organizirajo, potrebno vlagati

veliko prostega časa, dela in energije.«

Pred nami so prazniki. Božič in novo leto. Boste tudi letos ob novem letu v središču občine pripravili praznovanje in ognjemet?

Župan J. Jurgec: »Tudi letos bomo v središču občine pripravili novoletno srečanje občanov - približno uro po polnoči. Poskrbljeno bo, da nas ne bo zeblo. Zato bomo skuhalo vino, sicer pa pripravljamo tudi ognjemet. Vabljeni!«

Kaj bi pa sicer zaželeli občanom ob prihajajočih praznikih - zlasti v novem letu?

Župan J. Jurgec: »Ob prihajajočih praznikih jim želim vse najboljše in najlepše, kar se jim v življenju lahko zgodi. Prazniki so idealna priložnost, da poiščemo svoj mir, da bližnjim z odprtim srcem zaželimo srečo, uspeh in zdravje. Leto 2010 naj bo pot uspehov, sreče, dobre volje in naj prinese obilo zdravja. To voščilo izrekam v svojem imenu, v imenu občine Cirkulane, v imenu občinskega sveta, vseh odborov in komisij ter občinske uprave.«

Cirkulane je letos septembra obiskal predsednik države dr. Danilo Türk.

Foto: MZ

Spoštovani občani in občanke!

Branko Marinič, poslanec DZ RS

Poglobljeno sem razmišljal, da bi vam vsaj v zadnjem mesecu letošnjega leta napisal kaj vzpodbudnega. Kaj malega bi se našlo, a kaj, ko je toliko velikih stvari, ki Slovenije res ne peljejo v dobre čase.

Slabe gospodarske in ekonomske razmere. Nekateri ekonomisti pravijo, da smo tehnično izšli iz krize. Kaj to pomaga, če ni gospodarske rasti. Naj skušam to ponazoriti na zelo enostaven način. Lanskoletna gospodarska rast je bila + 5, letošnja - 8. To je tako, kot če bi bila lanskoletna temperatura 5 °C, letošnja 8 °C, sedaj se je ogrelo za + 1 °C, če torej odštejemo ta + 1, še vedno dobimo - 7. Brezposelnost je bila konec novembra letos 95.445. Napovedi kažejo, da bo število brezposelnih v letu 2010 naraslo od 125.000 do 130.000. Stavke sindikatov smo lahko doživljali kot nekakšno pokritje hrbta Semoliču in nekaterim sindikalistom, ki so se "spajdašili s sedanjo vlado". Zahteve za minimalno plačo 600 evrov? Pametneje bi bilo kakšno delovno mesto manj, v času kri-

ze, plačo pa povišati na več kot 600 evrov. Zahteva stavgajočih "liderjev", naj se pokojninska reforma ne dela v smeri podaljševanja delovne dobe. To je dobra zahteva, a kaj, ko se s to vsebino na vladi več nihče ne ukvarja. Tudi pri tej pokojninski reformi, ki jo je napovedala sedanja vlada, bi lahko podali prisposodbo. Podjetje beleži upad naročil, zato vodstvo predlaga podaljšanje delovnega časa. Pogrešali pa smo stavgovne zahteve po novih delovnih mestih, kar je nenehna zahteva gospodarske in obrtne zbornice. Dvajset let demokratičnih procesov v Sloveniji. Podelitev visokega državnega priznanja Ertlu, ki je bil med teptalci človekovih pravic še tik pred začetkom osamosvajanja Slovenije, ni častno dejanje predsednika države. Obsodba v Hudi jami pa bi naj bila "drugorazredna tema". Ali ne gre pri teh vsebinah za ogrožanje ustavnih vrednot? Arbitražni sporazum postavlja Slovenijo izven družine pomorskih držav, kar danes Slovenija nedvomno je. Zaradi napeke pri podpisu takšne vsebine arbitražnega sporazuma, se sedaj iščejo rešitve v referendumu, presoja na ustavnem sodišču. Narobe

svet, bi lahko rekli.

Državni proračun za leti 2010 in 2011 ni dober, saj ne temelji na realnih ekonomskih temeljih. Pogrešamo, da ni nobenih novih postavk, ki bi v naše ožje ali širše okolje prinašali nov državni ali evropski denar. Težave pri obveznem financiranju občin se že kažejo. Nekatero občine so prekomerno zadolžene, zato v letu, ki je pred nami, tudi večjih investicij po naših občinah ni pričakovati. Zagotovo pa nas v letu 2010 čakajo lokalne, občinske volitve.

Pa vendar smo v decembru, v mesecu praznovanja božiča in starega leta ter v pričakovanju novega. To je čas, ko bomo skupaj z družino in v družbi naših najbližjih morda vsaj za hip pozabili, v kakšnih časih živimo. Kot pravijo, je upanje tisto, ki umre zadnje, zato lahko upamo, da bomo iz te krize vendarle odšli kot zmagovalci.

Želim vam blagoslovljene božične praznike, leto 2010 pa naj bo polno poguma, s katerim bomo laže premagovali težave, in volje, s katero bomo laže hodili čez ovire. Vse dobro v letu, ki prihaja!

Ločevanje odpadkov tudi na pokopališčih

Franc Merc, Čisto mesto Ptuj

Ravnanje z odpadki se venomer spreminja. Tako je država sprejela še ustrezno zakonodajo za področje ravnanja z odpadki, ki nastajajo na pokopališčih.

To pomeni, da lahko obiskovalci pokopališč s spoštovanjem navodil, ustrezno označenih zabojnikov in razvrščanjem odpadkov ohranimo stroške upravljanja pokopališč v sedanjih mejah. V nasprotnem primeru se nam lahko ti povečajo. Predpis se izvaja na celotnem območju države, tako da nam ne bo težko ločevati odpadkov, ali bomo na svojem ali katerem drugem pokopališču.

Datum začetka izvajanja veljavnega

predpisa, s katerim je potrebno urediti ločeno zbiranje odpadkov na pokopališču, je 1. januar 2010. Vsekakor bo potrebno posebej zbirati in predajati sveče, zelene, gradbene in ostale odpadke, za kar je potreben sistem ločevanja na izvoru. Slednjega pa zagotavlja upravljavec pokopališča. Sveče morajo biti čiste, brez drugih primesi (zemlje, cvetja ...), torej skladno z Uredbo o ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami. Sveče bomo odlagali v mrežaste posode s PVC vrečami, ki jih bo upravljavec predal izvajalcu javne službe. Za to vrsto odpadkov nastanejo samo stroški prevoza.

Prav tako bo potrebno posebej zbirati zeleni del odpadkov z grobov in vzdrževanja pokopališča. Te odpad-

ke boste odlagali v obstoječi zabojnik brez gradbenih ali drugih odpadkov (lončkov, plastičnih vrečk in gajbic).

Nadalje nastajajo na območju pokopališč tudi gradbeni odpadki, ki jih je potrebno izločiti na izvoru in jih predati izvajalcu javne službe ali direktno predelovalcem. Celotne stroške teh odpadkov nosi povzročitelj.

Kot zadnja vrsta odpadkov, ki nastajajo na pokopališčih, so ostali odpadki. Za to vrsto odpadkov bodo nameščene tipske posode.

Izvajanje predpisov je obveza, ki jo bomo izpolnili samo s skupnim sodelovanjem, kajti drugače se bodo povečali stroški, le-te pa plačajo vedno uporabniki!

O delu občinskega sveta občine Cirkulane v drugem polletju 2009

Milena Debeljak

Župan občine Cirkulane Janez Jurgec je v drugi polovici leta 2009 sklical štiri seje občinskega sveta. Svetniki in svetnica so odločali in razpravljali o zadevah, ki sodijo v pristojnost občinskega sveta in so pomembne za delovanje občine.

Na 23. redni seji sveta občine Cirkulane, ki je bila dne 27. 7. 2009, je bil prvič obravnavan osnutek proračuna občine Cirkulane za leto 2010, na katerega so prisotni svetniki podali svoje pripombe, ki so bile podlaga za nadaljnje postopke priprave predloga proračuna občine Cirkulane za leto 2010. Na isti seji so svetniki sprejeli sklep, da se izvede investicija Malo travnato igrišče z umetno travo v Cirkulanah, za katero je občina dobila sklep, da bo sofinancirana s strani Nogometne zveze Slovenije. Investicija je bila zaključena v mesecu novembru. Potrjena je bila tudi cena storitve pomoči družini na domu za starejše občane, ki jo v okviru svojih služb izvaja pristojni Center za socialno delo Ptuj. Sprejet je

bil tudi sklep, da se v vrtcu Cirkulane ustanovi četrta skupina otrok. Na ta način so se zagotovila dodatna prosta mesta za otroke in se vzpostavile vzgojno-varstvene storitve za 74 otrok.

Na 24. redni seji občinskega sveta občine Cirkulane, dne 9. 10. 2009, je občinski svet obravnaval vlogo OŠ Cirkulane-Zavrč glede določitve cene programov vrtca. S tem sklepom so se določile nove cene vrtca, ki veljajo od 1. 10. 2009 naprej. Na tej seji je bil sprejet tudi rebalans proračuna občine Cirkulane za leto 2009, ki je vključil nekatere nove investicije, predvsem modernizaciji dveh odsekov cest, s katerima je bila občina uspešna na razpisu Ministrstva za kmetijstvo »Razvoj vasik«. Pred 24. redno sejo občinskega sveta se je sestala Komisija za razpolaganje s stvarnim premoženjem občine. Komisija je na podlagi oglada nepremičnin pripravila predlog sklepa, da se opravi prodaja tistega stvarnega premoženja občine Cirkulane, v skladu z Uredbo o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin, ki ni potrebna za uresničevanje

ciljev občine, kar je tudi občinski svet potrdil. Prodaja občinskega premoženja se bo izvedla v letu 2010. Občinski svetniki so prav tako potrdili investicijsko dokumentacijo DIIP in IP za gradnjo športnega objekta - slačilnice, tribune in garderobe, s čimer je občinski svet občinski upravi zagotovil možnost, da izvedejo prijave na različne razpise za sofinanciranje investicije.

Na 25. in 26. redni seji občinskega sveta, ki sta bili konec novembra in v začetku decembra 2009, so občinski svetniki najprej sprejeli predlog proračuna občine Cirkulane za leto 2010, potem pa so dokončno sprejeli proračun občine Cirkulane za leto 2010 v višini 3.571.840 evrov. Določila se je tudi vrednost točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za leto 2010, ki je ostala nespremenjena in znaša 0,0040 evra. Na vseh sejah občinskega sveta je župan občine Cirkulane Janez Jurgec sproti obveščal svetnike o realizaciji sprejetih sklepov občinskega sveta in poteku aktualnih investicij v občini Cirkulane.

Postavljanje novoletne jelke

VO Cirkulane

Praznično vzdušje v občini Cirkulane nam je letos spet pričarala velika novoletna jelka, ki so jo na predlog članov Vaškega odbora (VO) Cirkulane v petek, 4. decembra, postavili pred večnamensko dvorano v Cirkulanah. Jelko je prispevala družina Mirana Štumbergerja iz Cirkulan. Krasitev novoletne jelke je ob pomoči Prostovoljnega gasilskega društva Cirkulane potekala v prijetnem predprazničnem vzdušju. Pod budnim očesom velike množice občanov, ki je »strokovno« in zelo zavzeto spremljala namestitve novoletnih lučk na jelko, je le-te svečano prižgal župan Janez Jurgec.

Kot se za veseli december in za haloško občino spodobi, je bilo seveda poskrbljeno tudi za pogostitev in prijetno ter veselo druženje občanov do poznih večernih ur.

Postavljanje novoletne jelke pred občino Cirkulane

Foto: Milena Debeljak

Zaznamovali drugi občinski praznik

Konec maja in v začetku junija so se v Cirkulaneh zvrstile številne prireditve ob drugem občinskem prazniku. Osrednja proslava s podelitvijo priznanj je bila 5. junija 2009.

Slavnostni govornik je bil župan Janez Jurgec, ki je podelil tudi občinska odlikovanja. Za častnega občana so imenovali mag. Martina Prašničkega. Veliko priznanje občine Cirkulane je prejelo Kulturno društvo (KD) Cirkulane ob 110-letnici delovanja, plaketa občine je bila podeljena ljubiteljski igralki Ani Černivec, priznanje občine predsedniku PGD Cirkulane Antonu Kokotu, županova priznanja pa so prejeli Gregor Finžgar, Žan Jurgec in Kristina Ljubec.

Gregor Finžgar in Žan Jurgec nagrajena za raziskovalno nalogo

Osnovna šola Cirkulane-Zavrč že vsaj 10 let sodeluje na raznih raziskovalnih tekmovanjih, ki jih vzpodbuja Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije. V letu 2009 je tako nastala raziskovalna naloga s področja sociologije, ki ima naslov Kaj je prinesla nova občina Cirkulane. Raziskovalna naloga je nastajala pod mentorskim vodstvom Janeza Zupaniča in Izidorja Gnilška, izdelala pa sta jo učenca Gregor Finžgar in Žan Jurgec.

Raziskovalno delo nazorno prikazuje zgodovinski razvoj nastajanja današnje mlade občine Cirkulane. V obliki anket in intervjujev sta se učenca lotila raziskovanja javnega mnenja občanov, vezanega na delovanje občine. Z izbiro teme raziskovalne naloge sta želela sporočiti, da so v občini mladi še kako zainteresirani, da jim lokalna skupnost ponuja čim boljše možnosti za izobraževanje, koristno preživljanje prostega časa, primerno infrastrukturo, možnost novih stanovanj ... Rezultati raziskovalnega dela so zelo zanimivi, dokazujejo pa, da gre občina v pravilno smer. Za dobro izvedbo naloge sta torej Gregor Finžgar in Žan Jurgec prejela županovo priznanje.

Dobitniki priznanj

Foto: Borut Lindič

Županovo priznanje tudi patronažni sestri Kristini Ljubec

Kristina Ljubec je sicer doma iz Nove vasi pri Markovcih, vendar jo njena poklicna pot vodi že dolga leta po krajih občine Cirkulane. Po poklicu je višja medicinska sestra. Njena delovna pot je že od leta 1981 v patronažni službi.

V 25 letih dela na območju Cirkulane je premnogim pacientom blažila bolečine in jim s toplo besedo vlivala upanje v ozdravitev. Mnogim ostarelim in osamljenim je preko Centra za socialno delo uredila pomoč ali oskrbo. Njen delovnik se je mnogokrat podaljšal v popoldan, dokler ni bil obiskan zadnji dojenček ali pacient. Velikokrat je bilo to takrat, ko ni bilo možno priti do vsake hiše z avtomobilom, sploh v zimskem času.

Kristina Ljubec svojega dela ne opravlja samo poklicno, ampak v odnosu do svojih pacientov razdaja tudi del sebe. V zahvalo za njeno 25-letno nesebično in požrtvovalno delo prebivalcem občine Cirkulane jo je župan Janez Jurgec ob občinskem prazniku nagradil z županovim priznanjem.

Za delo v gasilstvu in lokalni skupnosti priznanje občine Antonu

Kokotu

Anton Kokot predseduje Prostovoljnemu gasilskemu društvu Cirkulane že drugi mandat. Društvo je v tem času nabavilo novo vozilo GVV-1, uredilo centralno ogrevanje gasilskega doma, vgradilo vanj nova električna garažna vrata ter zamenjalo strešno kritino. Istočasno je bila nabavljena potrebna nova oprema za uspešno gašenje požarov.

Anton Kokot je vodil Vaški odbor Pohorje od leta 1998 do leta 2002. Bil je svetnik v občini Gorišnica ter predsednik iniciativnega odbora za ustanovitev občine Cirkulane. Zadnja tri leta v samostojni občini Cirkulane vodi VO Cirkulane. Za omenjeno delo v javnem in družbenem interesu je Anton Kokot prejel priznanje občine.

KD Cirkulane, odlikovano z veliko plaketo občine

Kulturno izročilo je eden največjih zakladov človeštva. Izraža se v ljudski pesmi in običajih. Potrebo po slednjem so že pred stoletjem začutili tudi naši predniki. Že leta 1899, natančneje 8. septembra, so člani ustanovnega občnega zbora bralnega društva Naprej ustanovili knjižnico, moški pevski zbor, tamburaški zbor in igralno skupino.

25. januarja 1900 je bila odigrana prva gledališka predstava v Cirkulaneh z naslovom *Kjer je meja?*. Istočasno so v šolskih prostorih priredili veselico s petjem in tamburanjem. Glavni cilj društva Naprej je bil pospeševati tudi občo omiko in izobrazbo ter buditi narodno zavest. Temu cilju so sledile tudi vse kasnejše generacije, vključno z današnjo.

Kulturno društvo Cirkulane ima danes vrsto sekcij, in sicer: Mešani pevski zbor, Ljudske pevce iz Cirkulane in ljudske pevke Sestre Kopinske, vokalno skupino Mladi veseljaki, Dramsko sekcijo, sekcijo Tamburašev iz Cirkulan, Folklorno sekcijo in knjižnico. Po tradiciji in številu članov lahko to društvo upravičeno uvrščamo med največja društva v občini. Njihov prispevek je neizmerljiv. Kulturno društvo Cirkulane je v bilo in je eden izmed največjih ambasadorjev občine Cirkulane, saj kulturno izročilo tega območja prenaša po celotni Sloveniji in izven nje. V tem letu je društvo proslavilo 110.

lan in ljudske pevke Sestre Kopinske, vokalno skupino Mladi veseljaki, Dramsko sekcijo, sekcijo Tamburašev iz Cirkulan, Folklorno sekcijo in knjižnico. Po tradiciji in številu članov lahko to društvo upravičeno uvrščamo med največja društva v občini. Njihov prispevek je neizmerljiv. Kulturno društvo Cirkulane je v bilo in je eden izmed največjih ambasadorjev občine Cirkulane, saj kulturno izročilo tega območja prenaša po celotni Sloveniji in izven nje.

V tem letu je društvo proslavilo 110.

obletnico od prvih zapisov društvenega dogajanja na področju kulture v Cirkulaneh. Gre za zavidljiv jubilej, za zelo uspešno in aktivno društvo, zato so Kulturnemu društvu Cirkulane ob letošnjem prazniku podelili veliko priznanje občine.

O častnem občanu mag. Martinu Prašničkem ter prejemnici plakete občine Ani Černivec pišemo posebej v nadaljevanju.

Po predlogih za priznanja povzeli Antonija Žumbar in Mojca Zemljarič

Razstava »Od vareža do vrha univerze«

mag. Martin Prašnički

Društvo za ožvitev gradu Borl se je v proslavljanje 110-letnice organiziranega kulturnega življenja v Cirkulaneh vključilo s postavitvijo razstave o 90-letnici življenja in dela rojaka in častnega krajana Cirkulan prof. dr. Vladimira-Mirka Bračiča.

Naslov nakazuje, da je šlo za predstavitev njegove življenjske poti od bosonogega dečka iz Vareža v Cirkulaneh do vrhunca njegove kariere, ko je postal prvi rektor Univerze v Mariboru. Z razstavljenimi fotografijami, dokumenti, arhivskimi podatki, knjigami in članki v periodiki, pa tudi s spominskimi zapisi in odmevi v medijih, je avtor razstave mag. Martin Prašnički v dvanajstih vsebinsko in časovno zaokroženih sekcijah »v sliki, besedi in s predmeti« prikazal najpomembnejše Bračičeve življenjske dogodke in dosežke. Avtorjev namen razstave je bil, da bi domačini spoznali profesorja Bračiča kot velikega in pomembnega Haložana, ki se je uveljavil v slovenskem in mednarodnem prostoru, da pa bi tudi Slovenci iz drugih krajev spoznali Bračiča kot izjemno domoljubnega Haložana. Bračič bo nedvomno ostal zapisan v zgodovini kot eden najpomembnejših mož Štajerske v drugi polovici 20. stoletja in Belani si to oceno njegovega pomena smemo šteti v čast, saj je dobršen del svojega ustvarjalnega dela prispeval tudi za boljšo prepoznavnost Cirkulan. Rojakom je nesebično pomagal pri obeleževanju dogodkov,

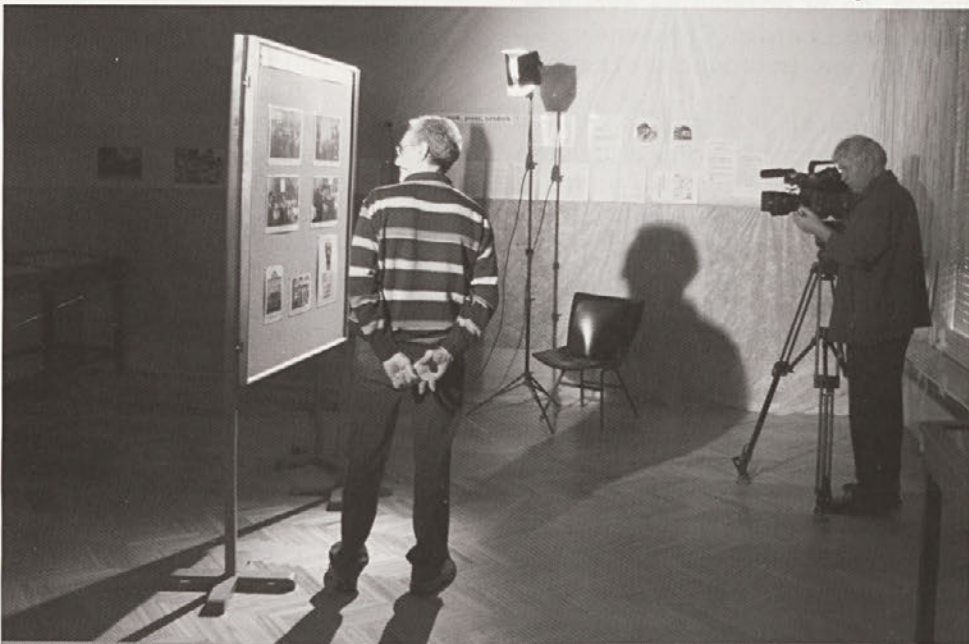
kot so prireditve ob obletnicah šole in kulturnega delovanja v kraju, raziskoval in objavil je prispevke o preteklosti življenja Belanov pod borlsko gosposčino ter analiziral vzroke za nezavidljivo socialno uso do Halož.

Kot človek širokih pogledov, dobrega srca in toplega značaja je Vladimir-Mirko Bračič s srcem in dušo ostal zvest svojemu rojstnemu kraju do konca življenja.

Razstava »Od vareža do vrha univerze« je med domačini naletela na zelo dober odziv. Lep odziv je imela razstava tudi med mnogimi učitelji, ki so na ogled pripeljali več skupin osnovnošolcev. Posebej razveseljuje dejstvo, da so si razstavo ogledali številni ljudje od drugod. Ocena

je, da je bilo vsega nad tisoč obiskovalcev, kar je za pobudnike in akterje razstave zares zelo vzpodbudno. Med uglednimi obiskovalci razstave je gotovo na prvem mestu predsednik države dr. Danilo Türk.

Za šolo, študente in raziskovalce naših krajev in ljudi pa ima razstava »Od vareža do vrha univerze« tudi bibliotečni pomen: Univerzitetna knjižnica Maribor je namreč občanom Cirkulan podarila vse razstavljenе zvezke Časopisa za zgodovino in narodopisje (ČZN), v katerih je svoja dela objavljial prof. Vladimir Bračič ali so o njem pisali drugi. Blizu 15 knjig ČZN je predanih v evidenco knjižnici Osnovne šole v Cirkulaneh in so za izposajo dostopni vsem, ki jih tovrstne vsebine zanimajo.

Življenje dr. Vladimira Bračiča bo dokumentirano tudi na filmskem traku.

Foto: Jernej Golc

»Naziv pove, da gre za status časti. A je tudi nagrada.«

Mojca Zemljarič

Ob drugem prazniku občine je bil za prvega častnega občana samostojne občine Cirkulane imenovan magister Martin Prašnički. Povabili smo ga k pogovoru.

Mag. Prašnički, najprej čestitke ob tako eminentnem imenovanju. Ste prvi častni občan občine Cirkulane. Ne morem mimo vprašanja - kaj Vam to pomeni?

Mag. Prašnički: »Naziv pove, da gre za status časti. A je tudi nagrada. Do nje se najbrž pride na različne načine. Zasluge so lahko pridobljene s požrtvovalnim delom v domačem okolju ali v svetu, s prispevki za razvoj in ugled določenega kraja ali s čim drugim. Tisti, ki take nazive podeljujejo, morajo vedeti, zakaj. Dobro je, če tvoje zasluge nekdo opazi in jih zna ceniti. Meni naziv častnega občana občine Cirkulane pomeni priznanje za povratek v rojstni kraj, od koder sem odšel v rani mladosti in zato v najlepših letih življenja zanj nisem mogel kaj dosti narediti. Sedaj imam več časa in sem ga skoraj v celoti namenil mojim ljudem in krajem. Če je to priznanje za to moje delo, potem mi je to priznanje zelo drago.«

Po osnovni šoli Vas je pot odnesla v Maribor. Najprej na srednjo šolo in nato še fakulteto. Čeprav živite v Mariboru, so haloške korenine premočne, da bi pozabili na svoj kraj. Nasprotno - v občini Cirkulane sodelujete na več področjih družbenega življenja.

Mag. Prašnički: »Kot otrok na kmetiji v Medribniku sem bil v družini deležen vzgoje za delo in skromnost, kar me je označilo za vse življenje. »Beli svet« me je posrkal vase proti volji staršev, ki bi me bila rada videla kot namestnika na kmetiji. Odgovorno delo v industriji, v znanosti in izobraževanju je potem dokaj let omejevalo moj čas, da nisem mogel postoriti česa tudi za Haloze, a sem se v rojstni kraj vedno rad vračal. Tako je sklenilo moje srce. Po upokojitvi sem si lahko vzel tudi čas in tako se je začelo moje udejstvovanje v Cirkulanih.«

Čeprav ste po profesiji strojnik, Vam je tudi družboslovje zelo blizu. Vaše družboslovne objave so pripomogle k odkritju različnih zgodovinskih dej-

Častni občan občine Cirkulane mag. Martin Prašnički

Foto: MZ

stev na območju občine Cirkulane. Kdaj in kako ste se torej začeli ukvarjati tudi z družboslovnim (predvsem zgodovinskim) raziskovanjem?

Mag. Prašnički: »Če leta 1953, ko sem končal nižjo gimnazijo na Ptujju, ne bi bilo katastrofalne pomladanske pozebe, ki je uničila pridelek naših vinogradov in s tem tudi moje upanje, bi se bil izšolal za elektrotehniko. Takšne so bile moje želje. Ker torej tisto leto ni bilo sredstev za nadaljnje šolanje, sem na domači Frjanovi kmetiji opravil »enoletni staž za kmeta«. Po tem stažu sem se oprijel prve priložnosti in se tako rekoč na skrivaj vpisal na Industrijsko kovinarsko šolo v Mariboru, ki ni bila najbolj po mojih željah, a je bila odskočna deska za nadaljevanje šolanja na srednji šoli. Po srednji tehniški šoli sem bil trdno odločen, da se bom vpisal na študij sociologije. Zanimali so me družbeni problemi in ljudje. Toda moj štipenditor TAM je odločil, da bi me bilo škoda, če ne bom nadaljeval študija tehnike. Tako sem ostal v strojništvu in moja tiha nagnjenja za družboslovje so bila potlačena. Tu in tam so privrela na dan, še najbolj v študentskih časih, ko sem bil ves predan Katedri, časopisu mariborskih študentov, v katerem sem veliko objavljaj svoje prispevke in nekaj časa samostojno urejal eno od rubrik.

Kdaj sem se začel ukvarjati z zgodovinskim raziskovanjem? Mislim da sredi

90-ih let, ko sem razkrival usodo mojega strica Martina Petroviča, ki je med drugo svetovno vojno v Ljubljani skrivnostno izginil. Sebi in tudi drugim sem hotel dokazati, da ni dovolj, če poslušamo zgodbe, ki si jih ljudje izmišljajo, ne da bi imeli za to kakšne dokaze. Tako sem se srečal z uporabo arhivskih virov in terenskega raziskovanja, a tudi pisanja. O tem sem izdal knjigo. Pozneje sem se lotil iskanja vzrokov za pomanjkljiv seznam padlih iz Cirkulan v prvi svetovni vojni in presenetljive rezultate tudi objavil. Čedalje globlje sem spoznaval ljudi in dogodke iz preteklosti v cirkulanskem okolišju, kar mi kljub pomanjkljivi izobrazbi iz zgodovine omogoča, da temeljiteje razumem in pišem o družbenih dogodkih in značajih naših ljudi.

Moje zanimanje in raziskovanje se je postopoma razmahnilo še na druga področja. Zanimajo me na primer ljudje, ki so v preteklosti dali izjemne prispevke za razvoj in ugled naših krajev.«

Ukvarjate se tudi z urejanjem rodoslovnih dreves, kar Vam predstavlja posebno zadovoljstvo, za kraje Cirkulan pa neverjetno znanstveno raziskovalno delo.

Mag. Prašnički: »Vse, kar nas obdaja, sta ustvarila narava in človek, po lastni ali po kakšni drugi volji. Človek je ustvaril človeka! Ko se zavemo tega

dejstva, nas začne zanimati, kdo so bili ljudje, ki jih morda ni več med nami, so pa ustvarili nas. Po njih smo značajsko določeni, če to hočemo ali ne. Ne moreš bivati na tej zemlji, ne da bi si postavljali vprašanja o svojem izvoru. Vsak človek ima dva starša, če so nas priznali ali ne, če mi njih priznamo ali ne. Ko to spoznamo in našim prednikom s spoštovanjem priznamo zasluge za naš obstoj, smo na pragu rodoslovnega raziskovanja. Da, to je tudi moje delo zadnjih desetih let. Izhajajoč iz moje rodovine sem razširil tako imenovano družinsko drevo na pravi gozd družin, kjer se vejeve posameznih dreves dotika in stika. V zbirki imam že preko osem tisoč povezanih oseb iz župnije Sv. Barbare oziroma občine Cirkulane in veliko tistih, ki so od tod odšli po svetu. Za marsikatero znano družino poznam korenine skoraj za tristo let nazaj. Ker pa tega ne počnem le iz osebnega zadovoljstva, ampak smatram, da je to družbeno zelo koristno delo, si obetam, da se bodo tudi moji rojaki Belani kdaj oglasili pri meni z radovednimi vprašanji o lastnem poreklu in mi tako dali priložnost, da jim postrežem z rezultati mojega dosedanjega dela. Vsaka družina, ki da kaj nase, bi lahko imela doma izrisano drevo svoje družine, pa tudi družinska zgodovina bi marsikom utrdila samozavest. V tem bom pač rad vedno na razpolago. »

Bili ste eden izmed prvih pobudnikov za izdajo zbornika o Cirkulaneh in kasneje ste prevzeli vlogo glavnega urednika knjige Cirkulane - Svet Belanov. Kaj Vam je pomenila ta izkušnja?

Mag. Prašnički: »Naj neskrupno povem, da sem bil prvi pobudnik za izdajo zbornika o Cirkulaneh prav jaz. Ko se ozreš malo okrog sebe, spoznaš, da človek danes velja le toliko, kolikor se o njem ve, govori in piše. Še bolj velja to za kraje. Cirkulane s svojim okoljem niso imele primerne publikacije, s katero bi svetu predstavile svojo zanimivo in pestro zgodovino ter življenje v sodobnosti. A tudi domačini marsičesa ne vedo o preteklosti lastnega kraja. Verjel sem, da bi knjižni zbornik lahko to vrzel vsaj delno premostil. Za idejo sem pridobil rojaka Frančka Tetičkoviča in Marijo Hernja Masten, katere mati je bila rojena v Gradiščah. Projekt smo predstavili Golčevima. Njuna odločitev, da prevzameta vlogo založnika zbornika, je bila odločilna. Potem mi ni bilo težko prevzeti vloge glavnega urednika. Imel sem tudi odlični uredniški odbor in avtorske sodelavce, kar je pripomoglo, da smo zbornik izdali natančno po načrtih: za Barbarno leta 2005. Ta moja izkušnja je

zelo pozitivna. Spoznal sem, da med Belankami in Belani obstoji intelektualni potencial, ki zmora velike in resne projekte, če so le cilji jasni in organizacija dobra. Kljub nekaterim upravičenim, včasih pa tudi škodoželjnim kritikam je knjiga Cirkulane - Svet Belanov knjiga vseh knjig, ki so kdaj nastale v tem prostoru. «

V zadnjih letih ste sodelovali pri številnih aktivnostih za oživitev gradu Borl. Ste ustanovni član Društva za oživitev gradu Borl in tudi prvi predsednik. Društvo sicer pripravlja številne zanimive prireditve, trudi pa se tudi, da bi se v grad Borl ponovno vrnilo življenje. Kakšno je Vaše mnenje o trenutni situaciji gradu in kako sicer ocenjujete dogodke, ki jih pripravljate društvo?

Mag. Prašnički: »Tako kot se je že marsikje potrdilo, država Slovenija ne ve, kaj bi z imovino, ki jo je najprej nacionalizirala in potem z zakonom zaščitila kot kulturno zgodovinsko dediščino. Videl sem že mnoge stare hiše, ki so zaščitene in jih ni dovoljeno podreti, a zakonodajalec ne prispeva ničesar, da bi bile obnovljene. Končno se le podrejo same od sebe. Bojim se, da bi se tako lahko zgodilo tudi z gradom Borl. V štirih letih obstoja našega društva smo storili kar nekaj, ko smo na to opozarjali ministristvo za kulturo. Pri tem smo animirali tudi javnost, mediji pa so nam izdatno pomagali. Toda razen razpisov in nekaj obiskov vsakokrat pristojnih ljudi z ministrstva se na gradu ni zgodilo nič usodnega za njegovo rešitev. Po menjavah oblasti se vsaka naslednja garnitura ljudi na ministrstvu najprej dolgo seznanja s problemom, nato pa razmišlja, kako zamegliti naša prizadevanja in ne stori ničesar. A tudi kandidati za najem gradu bi najbrž radi prišli za sodobne graščake brez tveganja in opaznega vložka v obnovo gradu. Tako je še največja korist, ki jo je lahko naredilo Društvo za oživitev gradu Borl v tem, da smo dosegli, da je grad Borl vsaj na prioriteten listi za obnovo. Medtem mi v društvu skrbimo za ohranjanje vzdržne podobe gradu, kolikor pač moremo. Skrb za vzdrževanje in urejanje okolice in letno čiščenje gradu očitno pripada že našemu društvu, v čemer nas k sreči podpira tudi občina Cirkulane. Ima pa ustanovitev Društva za oživitev gradu Borl še stranske učinke: skrb za grad Borl je prišla v zavest domačinov in je na nek način postalo gibanje za rešitev tega pomembnega objekta. Razen tega se v okviru občinskih prireditev uveljavlja zgodovinski pomen grofov Sauer, ki so za naš kraj storili veliko dobrega.

Vsakoletna prireditev ob Barbarnem je dokaz, da je ob prizadevanjih za ohranjanje materialne kulturne dediščine zelo pomembno oživljanje nesnovne tradicije, ki lahko v doglednem času kraju prinese večjo prepoznavnost in gospodarske koristi. Turizem je vendar ena od možnih gospodarskih smeri razvoja vinorodnih Haloz in s tem občine Cirkulane. «

Spomladi ste se aktivno vključili v pripravo simpozija in razstave o rojaku dr. Vladimirju Bračiču, o čemer sicer poročamo posebej. Vseskozi pripravljate izjemne projekte, vezane na domači kraj, ob katerih človek ne more ostati ravnodušen. Kaj lahko pričakujemo v bodoče? Kaj pripravljate?

Mag. Prašnički: »Imam še nekaj zamisli, s katerimi bi koristil domačemu kraju za večjo prepoznavnost in ugled, vendar ne vem, če bom lahko to opravil sam. Govoril sem že, kako pomembno se mi zdi, da ljudje poznajo svoje korenine. Prav tako se mi zdi pomembno, da bi kaj več vedeli o zgodovinskem razvoju posameznih naselij v občini Cirkulane. Oboje bi se dalo združiti v samostojno delo, ki bi na zgovoren način prikazalo trdo življenje na strmih bregovih in grabah ob Beli in Belici. Žal je za tovrstne raziskave ohranjenega malo ali nič arhivskih virov, ker so naši ljudje nasploh slabo skrbeli za ohranjanje krajevne kulturne in zgodovinske dediščine. Naj omenim, da so zmetali večino starih fotografij, pisem, pogodb, testamentov in drugih dokumentov v ogenj. Tudi stavbni kulturi se je dogajala nepopravljiva škoda. Menim, da bi morali tudi iztrgati pozabi naš lep haloški dialekt, ki se je zaradi sramu mladine pred drugimi neverjetno spakedral. Želim si pa tudi, da bi občina Cirkulane končno našla sredstva za dopolnitev spominskih obeležij naših ljudi, ki so padli v vojnah. «

Veliko uspešno izpeljanih načrtov in vse dobro vam želim v novem letu ter seveda še enkrat čestitke ob imenovanju za častnega občana!

Mag. Prašnički: »Enako želim Vam in vsem mojim rojakom. Želim si, da bi prevladalo spoznanje, da je dobro, če smo ljudje odvisni bolj od sebe kot od drugih, in da to, kar je odvisno od nas samih, tudi lažje spreminjamo in izboljšujemo. V tem se bom vedno rad pridružil svojim rojakom. «

Jubilejno leto Kulturnega društva Cirkulane

Antonija Žumbar

V Kulturnem društvu (KD) Cirkulane smo proslavljali skozi vse leto 2009. Že v začetku leta je sekcija Ljudskih pevcev pripravila skupaj z gosti v farni cerkvi Sv. Barbare prikaz koledovanja in tradicije petja ob Sv. Treh kraljih.

namenjena dr. Bračiču kot članu kulturnega društva, njegovemu rodoslovnemu deblu, njegovi zapuščini kot prvemu rektorju Univerze v Mariboru, predstavitvi njegovega znanstvenega opusa, pogledom na varovanje okolja v širšem pomenu besede, vplivom razvoja glede na demografske spremembe ter odnosom do

jubilej in ker gre za zelo uspešno in aktivno društvo, je občinski svet sprejel sklep, da se Kulturnemu društvu Cirkulane podeli veliko priznanje občine Cirkulane. Prav tako je plaketo občine Cirkulane prejela Ana Črnivec za 40-letno aktivno udejstvovanje na področju amaterske kulture v Cirkulanah.

V poletnem času so Tamburaši izvedli 2. koncert Tamburanja ob večerih, Folklorna sekcija pa je zastopala barve Slovenije na mednarodnem festivalu folklorne na Siciliji. Festivala tamburaških skupin v Novem Sadu so se udeležili tudi naši tamburaši, Ljudski pevci pa so se uvrstili na državno srečanje ljudskih pevcev in godcev, ki je bilo v Laškem.

Osrednjim dogodkom smo namenili čas v septembru, saj so tudi na datum 8. september 1899 ohranjeni prvi zapisi. Potek prireditev smo pričeli s slavnostno sejo KD Cirkulane. Člani upravnega odbora so se s poklonom in cvetjem spomnili tudi častnega člana KD dr. Vladimirja Bračiča.

Pregled delovanja KD je zajet že v različnih delih. Tako je bilo prvih devetdeset let dela društva že opisane v zborniku, ki je bil ob 100-letnici dopolnjen in izdan v lepi vezavi. Tudi ob 110-letnici smo izvedli prireditev pod naslovom Poti ljubiteljske kulture v Cirkulanah, kjer je bil osrednji namen predstaviti zbornik društva z istim naslovom.

Prireditve je potekala v predstavitvenem slogu društva. Avtorica razstave »Udnina ne znaša mnogo, a duševni hasek bode velik« Mira Jerenec je predstavila vsebino razstave, dr. Boštjan Polajžer, soavtor spletne strani, pa je predstavil novo spletno stran društva, ki je postavljena na portalu: www.kd-cirkulane.si. Osrednja prireditve je bila namenjena predstavitvi zbornika, ki zajema tudi gradiva predavateljev simpozija o delu in življenju dr. Vladimirja Bračiča. Da smo lahko zbornik izdali v takšnem obsegu, se moramo zahvaliti sponzorjem, ki so omogočili tisk ter posameznim avtorjem, ki so sodelovali brez honorarja. Zbornik zajema pregled delovanja društva s

Slavnostna seja KD Cirkulane in predstavitve knjige Poti ljubiteljske kulture

Foto: Laura

Tudi slovenskega kulturnega praznika smo se spomnili. V mesecu marcu je Mešani pevski zbor organiziral 7. Jožefov koncert, na katerem smo gostili Ženski pevski zbor KD Žetale.

Ker je jubilej organiziranega kulturnega delovanja sovpadal z devetdesetletnico rojstva dr. Vladimirja Bračiča, smo se v KD odločili, da njemu v spomin in čast kot častnemu članu KD in občanu izvedemo skupaj z občino Cirkulane simpozij na temo »Življenje in delo prof. dr. Vladimirja Bračiča«. Prijazno so se odzvali profesorji Filozofske fakultete Maribor: doc. dr. Lučka Lorber, doc. dr. Uroš Horvat, prof. dr. Vladimir Drozg, prof. dr. Ana Vovk Korže, prof. dr. Andrej Hozjan in mag. Martin Prašnički iz Društva za oživitve gradu Borl (DgB) ter Miro Lesjak, član KD. Simpozija so se udeležili člani Bračičeve družine, nekateri Bračičevi stanovski kolegi in osebni prijatelji. Žal smo pogrešali več domačinov. Vsebinsko simpozija je bila

naravne in kulturne dediščine.

Po poteku simpozija je župan Janez Jurgec skupaj s predstojnikom oddelka za geografijo Filozofske fakultete Maribor doc. dr. Urošem Horvatom pred OŠ Cirkulane-Zavrč odkril doprni kip prof. dr. Vladimirja Bračiča, ki ga je izdelal akademski kipar Franc Tobias. Kulturni program so izvajali učenci OŠ Cirkulane-Zavrč in Tamburaši iz Cirkulan.

Z letnim programom smo se zavezali pripraviti razstavo Kulturnega društva, s poudarkom na zadnjih desetih letih. Razstavo je v prostorih starega vrtca zelo lepo pripravila Mira Jerenec. Istočasno je DgB pripravilo razstavo o življenju in delu prof. dr. Vladimirja Bračiča, katere avtor je bil mag. Martin Prašnički. Razstavi sta bili odprti od 23. maja do 17. septembra 2009.

Potek opisanih dogajanj je sovpadal s praznikom občine Cirkulane, v okviru katerega sta bila tudi 1. koncert Tamburanja ob večerih ter koncert Mladih veseljakov na gradu Borl.

Ker v tem letu KD proslavlja zavidljiv

poudarkom na zadnjih desetih letih. Obogaten je z barvnimi fotografijami in karikaturami Aljane Primožič, ki jih je s tekstom opremil Milan Fridauer Fredi. Knjiga Poti ljubiteljske kulture v Cirkulanah ne bi smela manjkati v nobenem gospodinjstvu v občini, saj je bogat povzetek dela in življenja tako v društvu, kot v kraju. Sama prireditev je izzvenela s priznanji najzaslužnejšim članom društva in z zahvalami tistim, ki so nam v zadnjem obdobju največ stali ob strani. Drugi vikend v septembru smo se nasmejali Ani Črnivec ob izvedbi monoigre Anica, ki jo je uprizorila pod režijo Alojza Domnika, tekst pa je po avtobiografski predlogi Ane pripravil Tone Partljič, ki si je premiero tudi ogledal. Po koncu predstave so bile dolgoletnim članom Dramske sekcije podeljene Linhartove značke, Miro Lesjak in Ana Črnivec pa sta prejela častno Linhartovo značko.

Najpomembnejši del praznovanja je potekal 17. septembra z osrednjo prireditvijo, ki smo jo načrtovali že zelo dolgo. Osrednjo slovesnost je s svojo prisotnostjo počastil predsednik RS dr. Danilo Türk, na kar smo zelo ponosni. Zavedamo se, da je naše delo in delo naših predhodnikov pomembno, ne samo za občino Cirkulane, temveč širše, saj le vsi skupaj lahko ustvarjamo mozaik celote v tej naši lepi deželi.

Ob prihodu predsednika je v dvorani

Foto: Laura

Predsednica KD Antonija Žumbar in župan Janez Jurgec pozdravljata prihod predsednika RS dr. Danila Türka.

Prejemniki priznanj in zahval od leve: Aleš Klinc, Miro Lesjak, dr. Boštjan Polajžer, Toni Štumberger, Edi Hojnik (DVSH), Antonija Žumbar, ki je priznanja in zahvale podelila, župan Janez Jurgec, Marica Hrastnik (Društvo gospodinj), Anica Hebar, Mateja Muršec, Jože Petrovič, Milan Črnivec, Franc Korenjak, Daniel Belšak, Milena Pivec (Založba Pivec d.o.o.), Genovefa Arnečič, Kristina Artenjak (OŠ), Mira Jerenec, dekan in farni župnik Emil Drev, Milan Žumbar (TD), manjkajo Anton Kokot (GD), Aljana Primožič in Milan Fridauer Fredi

Foto: Laura

nastal spontan aplavz kot dobrodošlica in veselje ob praznovanju. Mislim, da smo bili v tistem trenutku zares vsi ponosni nase. Ves trud vseh nas, ki leta in leta delamo in ustvarjamo amatersko kulturo, je bil poplačan s spontanim aplavzom iz dvorane in obiskom najvišjega predstavnika naše države, ki sta se mu pridružila tudi direktor Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti mag. Igor Tršar ter mag. Franci Pivec iz Zveze kulturnih društev Slovenije. S svojo prisotnostjo sta nas počastila tudi poslanca Dejan Levanič in Branko Marinič. Veseli smo bili prisotnosti nekaterih županov iz drugih občin, dekana in našega farnega župnika, občinske svetnice in svetnikov, predstavnikov drugih društev občine, delavcev OŠ Cirkulan-Zavrč, predstavnikov donatorskih in sponzorskih podjetij, JSKD OE Ptuj in vseh vas, ki nas pri delu vzpodbujate. Hvala.

Po pozdravnem govoru župana je imel osrednji govor predsednik dr. Danilo Türk. V svojem govoru je presenetil s poznavanjem našega delovanja. Govor je bil usmerjen v pomembnost delovanja društev v širšem slovenskem prostoru. Predsednik je čestital članom ob jubileju

ter ob tem izpostavil pomembnost, ki jo lahko imamo posamezniki v družbenem življenju in ob tem izrecno čestital vodstvu društva za izjemen prispevek. V strnjem kulturnem programu, ki sta ga povezovala Gordana Črnivec in Anton Žumbar, so se predstavile vse sekcije društva. Društvo je prejelo zlato plaketo Zveze kulturnih društev Slovenije, jubilejno priznanje Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti.

Za 40- in več-letno aktivno delo v društvu so bila podeljena priznanja Jožetu Dernikoviču, Danielu Polajžerju, Ani Črnivec, Tončeku Žumbarju ter Tereziji in Jožetu Petroviču. Nato si je predsednik ogledal obe razstavi, nakar se je, kljub prvotno drugačnemu protokolu, vrnil nazaj v večnamensko dvorano, kjer se je med nami zadržal kar dolgo časa v prijetnem kramljanju s krajanji.

Konec novembra je Folklorna sekcija izvedla svoj drugi koncert z naslovom Dober večer, deklet ljubo. Koncert je bil zelo čustveno obarvan s smehom, nostalgijo in žalostjo, takšno kot je življenje.

Naj za konec navedem razmišljanje: Vsak sam zmore malo, vsi skupaj zmoremo vse. Naj bo to misel za naslednjih deset let.

»Anica je moja zgodba!«

Mojca Zemljarič

Ana Črnivec je ena izmed najaktivnejših v Kulturnem društvu (KD) Cirkulane, saj njegovo podobo soustvarja že 40 let. Za aktivno udejstvovanje na področju amaterske kulture je bila ob letošnjem prazniku občine Cirkulane odlikovana s plaketo občine.

Ste ena izmed najaktivnejših članic Kulturnega društva Cirkulane. Kako se je pred 40 leti začelo vaše druženje z odrskimi deskami?

Ana Črnivec: »Začetki mojega delovanja v kulturi segajo v otroštvo. Sprva sem si močno želela peti v domačem pevskem zboru, kjer je prepevala moja mama. Žal se mi ta želja zaradi pomanjkljivega posluha ni uresničila. Prav zaradi tega sem se nato določila za igranje. To je bila sreča v nesreči, vendar mi danes ni žal, da se je takrat tako izteklo. Prva igrlica, v kateri sem nastopila že v osnovni šoli, je bila Bedak Pavlek. Veselje do kulturnega udejstvovanja nam je s svojim vzorom dala naša mama. Večina mojih bratov in sester ter drugih sorodnikov se je vključila v kulturno društvo prav na njeno pobudo. Igranje me je sčasoma čisto zasvojilo. Najbolj sem uživala v tem, da sem vsaj za nekaj časa lahko postala nekdo drug, brez svojih skrbi in težav, in v čisto drugem svetu. To je bilo tudi tisto, kar me je skozi igranje vodilo in dajalo volje, da sem vztrajala.«

Igrali ste v številnih predstavah. Katero, z izjemo Anice, ki je monoigra, napisana po vaši biografiji, lahko označite kot posebno? Katera Vam je ostala najbolj v spominu oziroma ste jo igrali s še posebnim veseljem?

Ana Črnivec: »V vseh letih ljubiteljskega igranja v KD Cirkulane se je zvrstilo veliko vlog, ki so bile vsaka po svoje posebne in zanimive. Vsaka svet in dogajanje zase. Bilo se je lepo vživeti v različne like, ki so mi jih režiserji zaupali. Posebej pa mi je ostala v spominu vloga gospe Ministrice v istoimenski komediji, ki jo je režiral gospod Lojze Matjašič.«

Leta 1997 ste ravno za to vlogo prejeli zlato Linhartovo značko. Gre za priznanje z veliko težo. Kaj to odlikovanje pomeni Vam?

Ana Črnivec: »To je najvišje priznanje, ki ga za svoje delovanje lahko dobi amaterski igravec. Zato je to zame posebno priznanje, ki mi veliko pomeni. Obenem pa zame pomeni izziv za nadaljnje delo

in poseganje po zahtevnejših vlogah. Človek ne sme biti zadovoljen s trenutnim stanjem, vedno znova je treba stremeti k višjim in zahtevnejšim ciljem.«

Z Mirom Lesjakom ste ustvarili nepozabni vlogi Micike in Hanzeka. Kaj ta lika poskuša povedati? Marsikdaj govorita o kakšni resnici, o kateri sicer ne upamo razmišljati preveč na glas.

Ana Črnivec: »Svak Miro Lesjak je zelo aktiven član KD in igravec v Dramski sekciji. On je bil tisti, ki je pisal besedilo za lika Hanzeka in Miciko. Ta sta v pristni haloški govorici ob različnih priložnostih in različnih dogodkih komentirala aktualno tematiko in dogodke v naši občini. Pri tem pa niti Hanzek, še bolj pa jezična Micika, nista imela dlake na jeziku. To je pa pri publiku največkrat vzbudilo prešeren smeh in pričaralo prijetno sproščeno vzdušje na še tako uradni prireditvi.«

Svoj jubilej - 40 let ljubiteljskega igranja - ste proslavili z obletnico KD Cirkulane. Monoigra Anica je Vaša avtobiografska izpoved. Kako ste se vživeli v igro, glede na to, da ste igrali sami sebe?

Ana Črnivec: »Malo je društev, ki se lahko pohvalijo s tako dolgo tradicijo 110 let kulturnega delovanja. Po predhodnih pogovorih je padla ideja, da bi svojo 40-letnico delovanja in igranja v društvu obeležila z monokomedijo. Dolgo smo iskali primerno besedilo, vendar smo se potem skupaj z režiserjem Lojzetom Domnikom odločili, da je že mojih 40 let dela samih po sebi dovolj zanimivih za tako priložnost. Pri tem nam je priskočil na pomoč znan slovenski dramatik in predvsem pisec komedij, gospod Tone Partljič. On je zanimive dogodke iz mojega življenja vpletel v zgodbo in napisal monoigro z naslovom Anica. Življenje pa ni bilo vedno rožnato. Prej težko in trdo. Razkriti samega sebe in ponovno podoživeti te prigode in dogodke iz preteklosti in jih doživeto skozi igro predstaviti občinstvu je bil zame velik izziv. Igra je od mene zahtevala veliko priprav in učenja. Anica traja dobro uro in zahteva 100-odstotno koncentracijo. Potrebno se je bilo dovolj psihično in fizično pripraviti. Take vrste igra že od profesionalca zahteva veliko energije,

Ana Črnivec

Foto: SM

je, kaj šele od nas amaterskih igralcev. Vendar se vaja in vztrajnost ter veselje do igranja pri tem obrestujejo.«

Kakšni so bili odzivi na predstavo? Z Anico ste po predstavitvi v domačem kraju šli tudi na gostovanje v sosednje občine.

Ana Črnivec: »Predstavo sem premierno odigrala 12. septembra 2009 v Cirkulani. Prijetno sem bila presenečena, ko me je pozdravil aplavz do zadnjega kotička polne dvorane. To mi je dalo še večji zagon in motivacijo, zato sem dala vse od sebe in odigrala najboljšo, kot znam. Ko sem ob vsakem opisanem dogodku iz svojega življenja občutila odziv publike, se je vse skupaj do konca predstave še bolj stopnjevalo. Gledali in poslušali so me ljudje, ki me poznajo, in so predstavo zato še bolj zbrano spremljali. Nema lokrat sem na obrazih igralcev videla solze od smeha in tudi solze od dogodkov, ki so bili žalostni in pretresljivi. Vse to pa je del Anice in njenega življenja. Aplavz na koncu in bučno skandiranje pa sta mi dala vedeti, da so bili gledalci zadovoljni in je moj trud poplačan. Premiero si je ogledal tudi avtor Tone Partljič in pokazal pozitivno presenečenje in priznanje moji igri. Sledila je ponovitev v Cirkulani, nato pa gostovanja v občinah Markovci in Videm ter v

Mariboru. Gostovanja načrtujem tudi v januarju 2010. Na domačem odru v Cirkulanah pa bo še zadnja ponovitev v nedeljo, 31. januarja 2010, ob 16. uri. Takrat si bo predstavo ogledal tudi selektor, saj smo se z monoigro Anica prijavili na Linhartovo srečanje gledaliških skupin Slovenije. «

Besedilo za Anico je spisal Tone Partljič, ki je sicer znan kot izjemen satirik, a hkrati tudi družbeni kritik. Glede na to, da tudi Micika in Hanzek, tako kot Partljič, večkrat pokarata oblast, me zanima, ali se kakšno sodelovanje (s Partljičem) obeta tudi v bodoče?

Ana Črnivec: »Vesela sem, da sem imela priložnost osebno spoznati in sodelovati s tako priznanim piscem. V svojem nagovoru po premieri je Tone Partljič izrazil veliko navdušenje in poh-

valo nad realizacijo monoigre, za katero je skromno povedal, da je bolj moja kot njegova. Priznati pa moramo, da brez njegove pomoči in sodelovanja ne bi prišlo do Anice. V veliko čast mi je bilo, da sem imela to priložnost in tudi v bodoče ni izključeno še kakšno sodelovanje z njim. «

In kakšni so sicer načrti? Brez odra najbrž ne bo šlo? Že mogoče pripravljate kaj novega?

Ana Črnivec: »110. obletnica in vsi dogodki, povezani z njo, so bili za kulturno društvo in Dramsko sekcijo velik zalogaj, zato bomo to sezono nadaljevali s projektom Anica. Dela za naprej pa prav tako ne bo zmanjkalo. Različni dogodki in prireditve v občini vedno vključujejo tudi kulturno udejstvovanje. Po tem je naša občina znana v širši okolici. Vse sekcije kulturnega društva skozi celo leto sodelujejo s krajem, občino in do-

godki v njej. Zato nam priložnosti za dokazovanje tudi na igralskem področju ne bo tako hitro zmanjkalo. Nedavno sva s svakom Mirom na Barbarno odigrala grofovski par. Samo volja ljudi je potrebna, pa hitro pade kakšna nova ideja in novi izzivi. «

Ob koncu še enkrat čestitke za vaše neomajno delo na področju kulture in plaketo, ki Vam jo je podelila občina Cirkulane.

Ana Črnivec: »Ponosna sem na prehojeno gledališko pot in hvaležna vsem, ki so mi to omogočali in z mano delili to radost, predvsem pa sem hvaležna svoji družini. Zahvaljujem se vsem, ki so me vsa ta leta spremljali in s priznanjem nagradili moj trud in delo. Želim si, da mi bo tudi v bodoče dano ustvarjati in si bogatiti življenje na ta način. «

Tudi za folkoristi uspešno delo

Urška Kolednik, Kaja Vršec,
Boštjan Žubar

Že ob ustanovitvi folklorne skupine v Cirkulanah, ko so nastajali prvi spleti plesov pod mentorstvom Maje Glaser, se je govorilo tudi o turnejah. Pa vendarle se nam je zdelo, da je to še daleč pred nami, a smo že aprila dobili povabilo na prvo turnejo.

Obiskali naj bi Festival del Tirreno na Siciliji v mesecu avgustu. Ob takšni dobri ponudbi nismo preveč razmišljali da ali ne in kaj hitro je padla odločitev, da se bomo potrudili in naredili velik korak za folkloro v Cirkulanah. Žal se vsi naši plesalci niso mogli udeležiti turneje, sem pa prepričana, da so bili z mislimi z nami, kot smo mi bili z njimi. Nekaj plesalcev in plesalk ter glasbenikov smo si morali »sposoditi«, da smo lahko Slovenijo predstavili v čim večjem številu.

Sam Festival del Tirreno je gostil šest držav, in sicer: Moldavijo, Češko, Belorusijo, Litvo, Turčijo in seveda Slovenijo. Svojo odsotnost so odpovedale nekatere afriške države. Tudi domačini so se predstavili z dvema skupinama. Bilo nam je v veliko veselje, da smo si lahko ogledali folkloro in tradicionalne plesse drugih držav in tako spoznali, da se zelo razlikujemo med seboj. Med samim festivalom smo potovali iz kraja v kraj, kjer so bile organizirane parade vseh skupin, ob večerih pa smo imeli po različnih krajih celovečerne koncerte. Občinstvo nas je v vseh krajih zelo lepo sprejelo, saj smo jim z našimi spleti na šaljiv način prikazali slovensko folkloro.

Kot zanimivost naj dodam zgodnico o na-

ših velikih kuhalnicah, ki smo jih uporabljali kot rekvizit pri plesih Dravskega polja. Kuhalnice so velike vsaj kakšen meter, zato so privlačile velik del občinstva, kajti Italijani bi imeli takšne kuhalnice kar za kuhanje testenin. Hodili so do nas in nam za njih ponujali denar. Tako, da za naslednjič vemo, da bo treba vzeti na turnejo tudi kakšno dodatno kuhalnico. Domačinom pa ne bomo ostali v spominu samo zaradi kuhalnic, ampak sem prepričana, da bo naslednja slovenska skupina, ki bo gostovala na Siciliji, imela zelo lep sprejem domačinov, in sicer kar z zapeto besedo ija-ija-ija-oooo.

Turnejo smo izkoristili tudi za ogled ne katerih znamenitosti na Siciliji. Tako je prva turneja za nami. Bila je zelo zanimiva in poučna izkušnja, ki nas je povezala in utrdila.

Po napornem potovanju v drugi polovici avgusta nismo počivali. Pripravljati smo se začeli na 2. koncert, ki smo ga predvi-

deli 28. novembra v večnamenski dvorani v Cirkulanah. Takrat smo predstavili svoj letošnji trud na drugem celovečernem koncertu, katerega naslov je bil »Dober večer, dekle ljubo« pod režijo Maje Glaser.

Pod tem naslovom smo uprizorili vsem predobro znano tematiko ljubezni, nesrečne ljubezni. Dve poti se strastno prepletata, združujeta, a na koncu se po čudni roki usode razideta. Tako ostane le spomin na tisti kratek trenutek sreče, ko je čas obstal. Vso dogajanje smo povezovali s pesmijo ter plesom. Predstavili smo se z goričkimi in prekmurskimi plesi ter s štajerskimi, haloškimi plesi »Štirje fantje špilajo« in podravske plesi »Kuhače«. S pesmijo so plesove povezovali pevci ljudskih pesmi FD Markovci in naši domači fantje. Kot gostje so se predstavili folkloristi iz znane in priznane Hrvaške skupine KUD Koprivnici z dvema koreografijama, podravske plesi in pesmimi "Oj, kopina trnina" ter s plesi in pesmimi iz Baranje »S one strane Dunave«, pod mentorstvom koreografinje dr. Nade Šešić.

Tega prijetnega večera ne bi bilo brez pomoči vseh sponzorjev in donatorjev ter vseh pridnih rok, ki so nam pomagale, in seveda brez vas, naše iskrene publike, ki je z nami igrala, jokala in se smejala. Naj ljubezni ogenj vedno gori v srcih.

Gostovanje na Siciliji

Foto: FS Cirkulane

“Udnina ne znaša mnogo, a duševni hasek bode velik!”

Mira Jerenec

Razstava ob 110-letnici organiziranega kulturnega delovanja v Cirkulanah

...“Oklenite se, Barbarčani, z vnemo novega društva in pristopajte pridno kot novi udje; saj udnina ne znaša mnogo, a duševni hasek bode velik...” S takimi in podobnimi zanosnimi besedami je leta 1899 k včlanitvi v bralno društvo Naprej vabil dopisnik Slovenskega gospodarja, znan pod imenom Vandrovček. Da so njegova vabila med Barbarčani naletela na pozitiven odmev, priča dejstvo, da se je od takrat kulturno delovanje v kraju razmahnilo in vse do danes ni več zamrlo.

Na to pomembno vlogo, ki jo je ljubiteljska kulturna ustvarjalnost imela v zgodovini Cirkulan in njihove okolice ter jo je ohranila vse do današnjih dni, smo v letošnjem jubilejnem letu želeli opozoriti tudi z razstavo, ki je bila na ogled od 23. maja do 17. septembra v prostorih nekdanjega vrt-

ca, skupaj s spominško razstavo, posvečeno dr. Vladimirju Bračiču (avtor mag. Martin Prašnički, Društvo za oživitev gradu Borl).

V prvem delu razstave smo pripravili kratek pregled o nastanku in delovanju društev, ki so delovala v kraju med leti 1899 in 1941 (ko jih je okupator ukinil) ter organizacijo kulturne dejavnosti po drugi svetovni vojni. V drugem, večjem delu razstave, pa smo s sliko in besedo predstavili današnje Kulturno društvo Cirkulane, v okviru katerega deluje osem zelo aktivnih sekcij.

Razstavo si je ogledalo lepo število obiskovalcev, od osnovnošolcev do upokojencev, pa tudi kar nekaj turističnih skupin, ki so v tem času obiskale Cirkulane - skupaj kar tisoč obiskovalcev. Zelo ponosni smo tudi,

Mira Jerenec, avtorica razstave

Foto: Arhiv KD

da si je razstavo ob svojem obisku v Cirkulanah ogledal tudi predsednik RS dr. Danilo Türk.

Za pomoč pri pripravi razstave pa se zahvaljujemo: Občini Cirkulane, Pokrajinskemu muzeju Ptuj-Ormož, OŠ Cirkulane-Zavrč, Knjižnici Ivana Potrča Ptuj, Društvu za oživitev gradu Borl, Društvu gospodinj Cirkulane, družbi Halo d.o.o. iz Cirkulan ter podjetniku Marjanu Fuksu iz Pristave.

Tamburanje na milozvočne tamburice

Boštjan Polajžer

Lansko leto in začetek letošnjega so nas predvsem zaznamovali nastopi s Folklorno skupino Rožmarin iz Dolene, ki jih spremljamo pri plesih z Razkrižja in pri belokranjskih plesih.

Naše sodelovanje smo predstavili tudi na Borlu, tako že na lanskem, kakor tudi na letošnjem Tamburanju ob večerih. Letos sta bila v ciklusu dva koncerta. Na prvem, 30. maja, se je predstavil Tamburaški orkester KUD Majšperk, sodelovali pa so še domača folklorna skupina in Mešani mladinski zbor Osti Jarej iz Vidma. Drugi koncert je bil letos spet na Aninsko soboto, 25. julija, ko so se poleg nas predstavili še Tamburaši iz Velike Nedelje.

Jeseni smo prejeli povabilo k sodelovanju na enem izmed najbolj priz-

nanih festivalov malih tamburaških skupin Biserica Janike Balaža, ki se je odvijal 18. oktobra v Novem Sadu. Nastop na najuglednejšem festivalu v Vojvodini, ki velja za zibelko tamburic, si štejejo v veliko čast. Naše polke in valčke je publika sprejela z bučnim aplavzom, zelo zanimiva pa se jim je zdela uporaba lončenega basa. Domačini so nas sprejeli zelo gostoljubno, mi pa smo jim v zahvalo podarili haloški klopotec. Za izvedbo potovanja se zahvaljujemo občini Cirkulane.

V jubilejnem letu kulture v Cirkulanah smo tamburaši znova začutili, da poustvarjanje haloškega glasbenega izročila najbolj ustreza našim željam po tamburanju; mogoče zato,

Tamburanje na Borlu - tradicionalno na Aninsko soboto

Foto: Arhiv KD

ker je bistveno bolj bogato in prvinsko, kot se zavedamo. Po dolgih sedmih letih se je k nam vrnila tudi Nada, sicer samo kot pevka, poprime pa tudi za lončeni bas. Po skoraj petnajstih letih tamburanja na »milozvočne tamburice« se tako naslednje leto morda obeta nova zgoščenka, če bo le kakšen »boter v žep segno«.

Življenje in delo v Pristavi

Stanko Korenjak, VO Pristava

Leto se počasi nagiba h koncu in tako lahko analiziramo, kaj je bilo postorjenega. Za Vaški odbor (VO) Pristava lahko rečemo, da je bilo leto dokaj delovno, saj smo s pomočjo občine realizirali določena načrtovana dela.

Tako smo v začetku leta sodelovali na vsakoletni čistilni akciji, kjer nas je sodelovalo okrog 25 vaščanov. S svojim delom smo tako prispevali k lepšemu in bolj zdravemu okolju, v katerem delamo in živimo.

Nadalje smo z delovno akcijo uspešno sanirali most v smeri Pristava - Paradiž. Na sami akciji nas je sodelovalo osem vaščanov, ki smo z opravljenim delom zelo zadovoljni. Ob vsem delu pa nismo pozabili na vzdrževanje posameznih cest. Tako smo izvedli gramoziranje nujno potrebnih odsekov, vsekakor v mejah finančnih zmožnosti VO. Zraven že omenjenega smo pristopili tudi k

čiščenju obcestnih jarkov; tako smo očistili obcestni jarek v smeri Pristava - Gradišča (proti Tlačinam) v dolžini 400 metrov ter tako omogočili hitrejše odtekanje vode v bližnje potoke.

Ob obilici že postorjenega dela pa imamo načrte tudi za naprej. Potrebno bi bilo urediti plakarna mesta, nadaljevati s čiščenjem obcestnih jarkov, potrebno bi bilo tudi čiščenje potokov. Ob vsem tem se je pojavila želja in potreba po še enem ekološkem otoku, za katerega že iščemo primerno lokacijo, in bo vsekakor pripomogel k čistejšemu okolju.

V Pristavi pa ne gledamo samo razvojno, ampak se lahko pohvalimo, da smo tudi na športnem področju odlični. Tako smo v času ob občinskem prazniku sodelovali na športnih tekmovanjih z ekipo v nogometu ter z žensko ekipo v odbojki na mivki.

Naši nogometaši so se po lanskem prvem mestu morali letos zadovoljiti z drugim mestom, kar je vsekakor odlična uvrstitev. Posebej pa je pot-

rebno pohvaliti mlade odbojkarice iz Pristave, ki so letos prvič sodelovale na turnirju v odbojki na mivki ter zasedle odlično tretje mesto.

Ob vseh teh sodelovanjih na športnih prireditvah se je pojavila tudi potreba po športnih majicah, da bomo bolj prepoznavni tudi navzven. V ta namen je VO priskrbel 20 majic z napisom VO Pristava. Verjamem, da jih bomo s ponosom nosili na vseh športnih prireditvah.

Ob koncu članka bi se rad zahvalil vsem, ki so v tem letu kakor koli sodelovali na delovnih akcijah, nas kritizirali ali nas podpirali. Verjamem, da nas bo v prihodnjem letu še več tistih, ki smo pripravljeni nekaj storiti za svojo vas, za svoj kraj.

Nikakor pa ne smem pozabiti na občino Cirkulane ter se zahvaliti za korektno sodelovanje.

Na koncu pa bi v imenu VO Pristava zaželel vsem vaščanom Pristave ter ostalim krajanom celotne občine Cirkulane vesele božične praznike ter srečno in uspešno novo leto.

Društvo upokojencev Cirkulane

Jože Petrovič, predsednik DU

Društvo upokojencev Cirkulane aktivno deluje dobro leto. Če nas kdo potrebuje, se z veseljem odzovemo.

Letos smo pomagali pri pripravi za občinski praznik. Moram se iskreno zahvaliti občini za finančno donacijo, saj bi brez te pomoči bilo težje gospodariti v društvu. V mesecu maju smo organizirali izlet. Ogledali smo si Slomškovo rojstno hišo ter se podali proti Velenju, kjer smo videli marsikaj zanimivega. V mesecu avgustu smo organizirali piknik, na katerem smo se dobro imeli. Opravili smo tudi pomemben projekt »Starejši za starejše«. To pomeni, da smo obiskali vse starejše, pridobili podatke, kako živijo in ali potrebujejo kakšno pomoč. Pri popisu je sode-

lovalo 12 naših članov (aktivnih), za kar jim iskrena hvala. V mesecu septembru je KD - kulturno društvo praznovalo 110 let svojega obstoja, za kar mu čestitamo. Tudi pri njihovem delu smo jim bili v pomoč. Za sodelovanje smo prejeli priznanje, za katerega se še enkrat zahvaljujemo. V mesecu oktobru smo se odpeljali na Madžarsko v Lent, si ga ogledali in tudi kaj poceni kupili. Ko smo se vračali domov, smo se ustavili v gostišču. Zraven smo imeli muzikante in smo tudi zapeli. Na koncu izleta smo se odpeljali na kosilo v Dražence v Gostišče Rajh, kjer je bilo veselo vse do večera. Po vsem dogajanju tega dne smo se morali hitro vrniti domov, ker se držimo pregovora »upokojenci nimajo časa«. V mesecu novembru (27. 11.) smo organizirali zaključek leta, na katerem je bilo prijetno.

Ker se približujemo h koncu leta, bo-

mo v sklopu občine sodelovali pri obisku vseh starejših na domu. Moram omeniti še to, da Društvo upokojencev Cirkulane praznuje drugo leto 30 let obstoja, na kar se bomo tudi primerno pripravili.

Ker se bližajo prazniki, želimo vsem članom Društva upokojencev in vsem občanom vesele božične praznike ter srečno, zdravo in uspehov polno novo leto 2010!

Pred kratkim, 1. decembra, je naša članica Barbara Korenjak iz Medribnika praznovala 90. življenjski praznik, za katerega ji člani Društva upokojencev iskreno čestitamo in želimo mnogo zdravlja ter vse, kar si sama najbolj želi!

»Posebno v slast je šla krompirjevica ...«

Mira Jerenc

Podporno društvo pri ljudski šoli na Borlu 1903-1941

Pred drugo svetovno vojno je v Cirkulanah delovalo Podporno društvo pri ljudski šoli na Borlu. Njegov temeljni namen je bil zagotoviti topli otrok za vse revne šolarje v domači ljudski šoli. Podatke o delovanju društva najdemo v šolskih kronikah takratne šole Sv. Barbara v Haložah. Ob listanju kronik se nam pred očmi

rona Maksa Kübecka, za blagajničarko pa njegovo ženo. Društvo je prvič javno nastopilo 14. avgusta 1904, ko je organiziralo šolsko veselico, na katero so prišli tudi s Ptuja, iz Markovcev, Leskovca, Zavrča in z Miklavža pri Ormožu. Da se je veselica tako izvrstno obnesla, je bila predvsem zasluga baronice Kübeckove, ki je poklonila društvu za tombolo 135 predmetov, ter učiteljev Šerone in Kocmuta, ki sta vložila mnogo truda v pripravo veselice. Društvo je imelo lep gmoten uspeh, saj je

načelnik, baron Maks Kübeck, se je ob tej priliki poslovil od faranov, ker je svoje borsko posestvo prodal in se je nameraval preseliti v Gradec. Društvu je podaril velikodušni znesek 4.000 kron, za svojega naslednika pa je priporočil novega posestnika Alberta Androvskega. Tudi drugi člani so prispevali različne vsote, tako da je imelo društvo to leto v domači posojilnici shranjenih 6.000 kron.

Maja istega leta so priredili za vse razrede majski izlet v Dolane, Zavrč, Dubravo in na Vrbejnšak. Južino so imeli otroci s seboj, najrevnejši pa so dobili kruh, ki so ga plačali podporno društvo, krajevni šolski svet in učiteljstvo.

Po odhodu barona Kübecka niso več našli njemu podobnega dobrotnika, zato je društvo »počivalo«. Na željo šolske oblasti, da bi zopet ustanovili kuhinjo, pa je Mirko Kosi leta 1927 sklical občni zbor podpornega društva, na katerem so izvolili nov odbor. Stari inventar je obsegal le še eno omaro in dva kotla, zato so sklenili naročiti 50 pločevinastih skledic, veliko skledo za pripravo jedil in posodo za pripravo zabele. Otroci so nabrali tudi prispevke v naturalijah, od tega največ fižola in krompirja.

Šolska kuhinja je obratovala nekaj mesecev na leto, običajno od začetka decembra do sredine marca oz. do takrat, ko je zmanjkalo zalog hrane. Kuhala je šolska služkinja, pri pripravi jedi pa so ji pomagale starejše učenke. Kuhali so izmenično fižolovo, rižovo, krompirjevo in ajdovo juho. Posebno je šla v slast krompirjeva juha (krompirjevica). Občasno so dobili otroci poleg juhe tudi kos kruha, včasih pa samo kruh. Mirko Kosi je v šolsko kroniko zapisal, da »se je vse vršilo v največji snagi in redu, otroci so bili z vsem prav zadovoljni in kuhinja je zaradi tega veliko pripomogla k boljšemu obisku šole.« Na rednem šolskem majskem izletu so razdelili pet kolačev kruha - darilo kateheta in za 50 din žemelj, ki jih je plačalo podporno društvo.

Leta 1930 so na občnem zboru izvolili novi odbor. Zaradi slabih krajevnih razmer se je društvo namenilo skrbeti le za šolsko kuhinjo, zato si je

Učenci III. razreda šestrazredne šole pri Sv. Barbari v Haložah poleti 1901. V sredini so učitelji (od leve proti desni): Anton Šorn, kaplan - katehet, Vinko Šerona, učitelj in pevovodja, Anton Ogorelec, nadučitelj. Fotografija je iz zasebne zbirke mag. Martina Prašničkega.

zariše podoba skromnih razmer, v katerih so živeli in se šolali naši dedki in babice ter še marsikdo od naših staršev po drugi svetovni vojni. Od takrat so se časi tudi za Haložane temeljito spremenili, saj naši otroci ne trpijo nobenega pomanjkanja, kaj šele pomanjkanja hrane ali obleke. Pa vendarle je prav, da se, posebej v teh prazničnih mesecih, ozremo nazaj v lastno preteklost. Le tako bomo namreč znali ceniti blaginjo, ki nam je dana, in zmogli pomagati tistim, ki so pomoči potrebni.

Podporno društvo je bilo ustanovljeno leta 1903 na pobudo šolskega upravitelja Antona Ogorelca, ki je ocenil, da je kar 400 od 500 učencev na šoli revnih in pomoči potrebnih. Za predsednika društva so izbrali takratnega borskega graščaka, ba-

znašal čisti dobiček 300 kron. V naslednjih letih sta podporno društvo in bralno društvo Naprej priredila več tombol, katerih izkupiček je bil namenjen revnim šolarjem. Z zbranimi sredstvi je podporno društvo priredilo božičnice z obdarovanjem, v zimskih ter spomladanskih mesecih pa organiziralo šolsko kuhinjo, ki je pripravljala topel obrok za revne učence. Stroške so pokrivali iz prispevkov ustanovnih članov, raznih hranilnic, prostovoljnih daril in tombol.

O delovanju društva med prvo svetovno vojno nimamo poročil, sklepamo pa lahko, da je bilo njegovo delovanje začasno prekinjeno. Ponovno je zaživelo šele leta 1922, ko se je po dolgem času spet vršil občni zbor podpornega društva. Dotedanji

odbor prizadeval predvsem za pridobitev za kuhinjo potrebnih sredstev, bodisi v denarju bodisi v naravnih. V tem času je po besedah Mirka Kosija za vinorodne kraje nastopila največja kriza za denar, saj je bilo vinskega pridelka malo, prodajal pa se je za minimalni denar. V okoliških občinah so ustanavljali pomožne odbore, ki so zbirali prispevke za najbolj prizadete sloje, posebej še za Haložane. Sodelovali so tudi šolski otroci, ki so zbirali kruh za revne tovariše. Otrokom v Cirkulanah so največ kruha darovali učenci od

Sv. Marka (Markovcev) ter iz okoliške ptujske šole, tako da so otroci dobivali od 1. aprila do konca šolskega leta skoraj vsak dan kruh. Pomoč, predvsem v žitu, krompirju in moki, je prihajala tudi od pomožnih odborov pri Sv. Lenartu pri Veliki Nedelji, iz Pacinj, Mezgovcev in Moškajncev. Najrevnejšim otrokom so prisrbeli tudi nekaj blaga za obleko. Sredstva so v ta namen darovali podružnica Družbe sv. Cirila in Metoda (CMD) na Ptuj, Štajerska hranilnica v Podlehniku, sresko načelstvo, nekaj prispevkov v obliki raznih

predmetov pa je na Ptuj zbral tudi učitelj Trobiš.

Do začetka druge svetovne vojne je podporno društvo ob pomoči pomoznih odborov iz drugih občin, sreskega načelstva, banske uprave, podružnice CMD na Ptuj ter domačih dobrotnikov skrbelo za šolsko prehrano in obleko najrevnejših otrok. Ob ukinitvi, 5. 12. 1941, je štel 15 članov in imelo naslednje premoženje: 6.111 din na računu v posojilnici Sv. Barbara, od živil pa 10 kg slanine, 85 kg pšenične moke in 200 kg krompirja.

Gospodinja in božični prazniki

Ivan Tetičkovič

Na plečih gospodinj že od nekdaj leži priprava vseh dobrot ob bližajočih se božičnih praznikih. Okraševanje pa je bila domena gospodarja.

Gospodinja se je ob teh praznikih še posebej potrudila in pripravila značilne jedi in dobrote. Nekoč so naši predniki za božič najpogosteje jedli poprtnik, potico in sadni kruh. Najbolj so se praznika veselili otroci, ki so bili obdarjeni s kruhom, orehi in lešniki. Danes pa so naše mize v božičnem času bolj polne, prevladujejo različne domače jedi, kisle zelje, klobase, meso in seveda raznorazne vrste piškotov, potic in ostalih sladici. Tudi otroci so v današnjem času bolj bogato obdarjeni kot nekoč. Božič je bil od nekdaj družinski praz-

nik. Z božičem pa je povezana še cela vrsta drugih običajev in simbolov, kot so kres, zelenje, kurjenje panjev, koledovanje in še bi lahko naštevali. Božič je prav gotovo praznik, ki v ta temni in hladni zimski čas prinese luč in toplino. Vsekakor je viden najprej po zunanosti. Vseposod je veliko svetlobe, glasbe, smehljajo se nam dobrosrčni možje - Miklavž, Božiček in Dedek Mraz. Vendar pa se naj vsa ta svetloba in toplota odražata predvsem v naši notranosti, kar pa je v veliki meri odvisno od nas samih.

Zato pa mora biti današnja gospodinja zelo iznajdljiva, da pričara toplino in dobroto v svoj dom. Pri tem pa si pomaga tudi z recepti naših babic. Predvsem se je najbolj ohranil recept za pripravo sadnega kruha, kajti v takratnih časih ni bilo svežega sadja in so uporabljali le suho sadje.

Pa pogledjmo enega izmed mnogih receptov za pripravo dobrega sadnega kruha.

Za testo potrebujemo:

4 cela jajca
25 dag sladkorja
28 dag ostre moke
1 pecilni prašek
malo cimeta
5 dag čokolade v prahu ali kakava
limonina lupina
2,5 dl mleka

V testo vmešamo naslednje sadje:

10 dag suhih sliv
10 dag suhih fig
10 dag rozin
10 dag suhih marelic
10 dag dateljnov
10 dag kandiranega sadja
10 dag jedilne čokolade
5 dag orehov
5 dag lešnikov
5 dag mandeljnov

Postopek:

Sadje drobno zrežemo in ga malo potresemo z moko, da se ne sprijema. Tudi orehe, mandeljne, lešnike narežemo in jih ne meljemo. Jajca in sladkor penasto vmešamo, dodamo cimet, čokolado v prahu, limonino lupino, mleko in nazadnje še moko s pecilnim praškom. Ko je testo dobro zmešano, dodamo narezano sadje in ga z žlico vmešamo.

Pekač (rebrast, dimenzije 30 cm x 10 cm - potrebujemo pa dva taka pekača, ker je recept za dva pekača) namažemo z maslom in ga potresemo z drobtinami, nato ga napolnimo do 3/4. Pečemo 1 uro pri temperaturi 200 stopinj Celzija.

Vsaka gospodinja pa v svoji iznajdljivosti naredi to dobroto po svojem okusu in domačih navadah. V Društvu gospodinj Cirkulane ima skoraj vsaka članica svoj recept za pripravo sadnega kruha. Recept, ki je opisan, pa je izbran iz revije Kulinarčna Slovenija.

Fotografija s prireditve Martinovanje 2009, na kateri so se gospodinjje predstavile z različnimi dobrotami.

Foto: Ivan Tetičkovič

Pripravil: I. Tetičkovič

Ovčje-kozji bal Borl 2009

Janko Lorbek

Društvo rejcev drobnice Haloze, v katerem so včlanjeni rejci drobnice iz kar 13-ih občin, je v začetku julija na dvorišču gradu Borl pripravilo tradicionalni, že sedmi Ovčje-kozji bal.

Po kratkem kulturnem programu in pozdravu predsednika društva je udeležence pozdravil župan občine Cirkulane Janez Jurgec. Potem so si

obiskovalci lahko ogledali razstavo ovac in koz, razstavo pastirskih psov pasme kraški ovčar, predstavila pa sta se tudi osel in oslica rejca Ivana Ogrizka iz Zavrča.

Sledil je prikaz striženja ovac z električnimi in z ročnimi škarjami. Z električnimi škarjami je strigel član društva Damjan Drobnič, prikaz striženja z ročnimi škarjami pa je izvedel član društva rejcev drobnice Pastirci iz Litije Janez Borišek, ki je bil tega dne kot gost na naši prire-

ditvi. Izvedeno je bilo tudi tekmovanje v kuhanju golaža iz mesa drobnice in šaljive pastirske igre.

V kuhanju golaža iz mesa drobnice se je pomerilo pet ekip. Najboljši golaž je po oceni komisije skuhal ekipa Gruntovčani iz Zavrča (bratje Vesenjaj), sledile so še ekipe Kelemina (Hum pri Ormožu), kmetija Drobnič iz Zg. Pristave, Viničarji iz Vidma in kmetija Spim iz Pestik, občina Zavrč. Zmagovalna ekipa Gruntovčani je prejela prehodni pokal in predpasnik Naj kuhar 2009.

V šaljivih pastirskih igrah je sodelovalo osem ekip, največ smeha in navijaškega žara pa je doživela igra nošenje vode - mleka v čebrih na glavi, saj se je tekmovalcem, med katerimi je bila tudi ženska ekipa Kozice, dogajalo, da so več vode zlili po sebi kot v kad na koncu tekmovalne steze.

Na balu so sodelovali tudi člani Konjeniškega kluba Borl, ki so za obiskovalce bala pripravili jahanje in panoramske vožnje s konjsko vprego po bližnjih haloških hribih.

Kot običajno se je tudi letos za obiskovalce na žaru pekla jagnjetina, društvo pa je poskrbelo za slasten golaž iz mesa drobnice, vse pa je bilo zalito z dobro ohlajeno haloško kapljico.

Letos je Ovčje-kozji bal obiskalo rekordno število obiskovalcev, med drugim so s svojim obiskom in sodelovanjem pri pastirskih igrah prireditev popestrili člani DRD Pastirci iz Litije, člani DRD Sostro, člani DRD Zg. Soška in člani DRD iz Maribora. Za obisk prireditve in sodelovanje pri igrah se vsem iskreno zahvaljujemo. Zahvaljujemo se tudi vsem, ki so kakorkoli pomagali pri izvedbi Ovčje-kozjega bala z željo po nadaljnjem sodelovanju. Še posebej gre zahvala predicam iz Ivajnkovec ter kulturnikom iz Cirkulane in Leskovca.

Ob koncu prireditve, ki se je odvijala pozno v noč, je predsednik DRD Haloze povabil vse ljudi dobre volje, ljubitelje živali in dobre, zdrave hrane, pripravljene iz mesa drobnice, da pridejo na naslednji Ovčje-kozji bal in obišejo tudi druge prireditve, ki jih organizira društvo.

Utrinek z letošnjega ovčje-kozjega bala na Borlu

Foto: arhiv društva

VESEL BOŽIČ, SREČNO 2010

ŽELIJO ČLANI LD CIRKULANE

Z zimo pride tudi gripa

Bojana Voglar

Začela se je zima in z njo sezona gripe in prehladov. Tako kot letos spomladi nam tudi sedaj buri duhove nova gripa. Kako nevarna je v resnici, kako varno je cepivo ter ali se cepiti, so vprašanja, na katera se pojavljajo takšni in drugačni odgovori. Mnenja medijev, farmacevtov, politikov in zdravnikov so različna. Komu verjeti in kdo ima prav, bo pokazal čas ...

In kako naj se odločimo starši, da bomo s svojo odločitvijo pripomogli k dolgemu in zdravemu življenju svojih otrok? Glede cepljenja proti novi gripa sem povprašala osebno zdravnico svojih otrok. Svetovala je uživanje predvsem pomaranč in mandarin, prehrano z obilo zelenjave in sadja ter gibanje na svežem zraku. Če bomo imeli močan imunski sistem, za virusi ene ali druge gripe ne bomo zboleli. Odsvetovala je cepljenje otrok, saj je možno, da bi to cepivo, ki je sedaj na voljo v Sloveniji, poškodovalo razvijajoče se možgane otroka. Sama se sprašujem, ali je potem

to isto cepivo primerno in "dovolj dobro" za odrasle.

Kaj pa lahko naredimo sami (razen tega, da se cepimo), da bomo ostali karseda dolgo zdravi? Že ptiči na drevju pojejo, da si moramo redno in temeljito umivati roke, še posebej pred obroki, da si moramo pri kašljanju in kihanju pokriti usta in nos s papirnati robčkom. Če pa nimamo pri roki robčka, si je potrebno usta in nos prekriti z zgornjim delom rokava ter si nato umiti roke z milom in vodo. Izgibati se je potrebno rokovanju in objemanju.

Nekoliko manj znano je, da lahko ostanemo varni pred gripo, če dvakrat dnevno grgramo slano vodo in si z njo poplaknemo usta. Virusi namreč vstopajo v naše telo preko kapljic skozi nos in usta, kjer tudi živijo in se razmnožijo do te mere, da premagajo naš obrambni mehanizem. Z grgranjem slane vode pa jih odplaknemo. Odplaknemo jih lahko tudi s pitjem toplih napitkov. S pitjem odplaknemo viruse v želodec, kjer ne preživijo. Pomaga pa tudi izpiranje nosnih votlin s toplo slano vodo. Tistim, ki tega nismo večji, svetuje-

jo, naj si nosnice prav tako dvakrat dnevno očistimo z vato, močno namočeno v toplo slano vodo. Glede na to, da s takimi malimi preventivnimi ukrepi lahko močno zmanjšamo verjetnost, da bomo zboleli za eno ali drugo gripo, se mi zdi vredno poskusiti.

Pa še nekaj enostavnih receptov za doma pripravljena "zdravila", ki lahko nas in naše najdražje pomagajo obvarovati pred eno ali drugo gripo: 1) Sesekljan česen potresemo po surovem maslu na kruhu (je zelo učinkovito sredstvo proti gripa, saj česen razkužuje dihalne poti).

2) Žličko zmletega janeža poparimo s skodelico vrele vode in odstavimo za pet minut, čim bolj osladimo in pijemo trikrat dnevno (pomaga pri kašlju).

3) Bezgovo cvetje poparimo z mlekom in sladkamo z medom (pomaga zdraviti vneto grlo).

Upam, da nam bo tako ali drugače uspelo premagati viruse in da bomo tudi to zimo čim manj časa preživeli bolni v postelji.

Uporaba in zloraba pirotehničnih sredstev

Robert Ovčar
vodja policijskega okoliša

Ob sami zaznavi zlorabe in kršitve bodo policisti ukrepali v skladu z zakonodajo. Le-ta prepoveduje prodajo, posest in uporabo ognjemetnih izdelkov, katerih glavni učinek je pok. To pa so klasične petarde najrazličnejših oblik in moči - tako imenovane piratke, ki so med najbolj motečimi pirotehničnimi izdelki. Uporabljajo se lahko tista pirotehnična sredstva kategorij 2 in 3, katerih glavni učinek je svetlobni efekt. Uporabljajo se lahko sredstva iz kategorije 1, ki povzročajo le manjši pok in so praktično nenevarna. To so pasje bombice, bengalske vžigalice, male petarde, cigaretni pokajoči vložki, konfeti - bombice, pokajoče žabice in podobno.

Uporaba pirotehničnih izdelkov ka-

tegorije 1, katerih glavni učinek je pok, je dovoljena le v času od 26. decembra do 2. januarja. Upoštevati je potrebno, da je omejena uporaba v strnjenih stanovanjskih naseljih, zgradbah, vseh zaprtih prostorih, v bližini bolnišnic, v prevoznih sredstvih za potniški promet in na površinah, na katerih potekajo javni shodi in javne prireditve.

Policisti bodo dosledno ukrepali proti vsem, ki bodo kršili določbe o uporabi pirotehničnih izdelkov, in sicer je predvidena globa od 400 do 1200 evrov. Mladoletnikom do 14. oziroma 16. leta starosti je dovoljeno uporabljati pirotehnične izdelke kategorij 1 in 2 le pod nadzorstvom staršev ali skrbnikov. Pri tem bi opozoril na zavedanje, da moramo starši, skrbniki, učitelji in vzgojitelji skrbeti za to, da s svojim vedenjem oziroma last-

nim zgledom in opozarjanjem pripomoremo k preprečevanju in zmanjševanju posledic nepravilne uporabe pirotehničnih sredstev.

Izdelki s črnega trga zagotovo niso tako kakovostni kot izdelki, ki so na voljo v pooblaščenih prodajalnah s pirotehniko, ki so tudi kakovostno preverjeni. Zato naj se dobavijo v teh prodajalnah, če se že morajo.

Z željo, da se nadaljuje trend zmanjševanja telesnih poškodb zaradi nepravilne uporabe pirotehničnih sredstev v našem okolju, vas iskreno lepo pozdravljam. Ob tej priložnosti želim vsem srečno in uspešno novo leto 2010 ter želim poudariti, da mi je v veliko čast, da sodelujem z vami in da lahko s svojim delom pomagam pri uresničevanju skupnih ciljev za dobrobit vaše skupnosti.

Za nami je oktober - mesec požarnega varstva

Ivan Tetičkovič

Na Slovenskem ima gasilstvo 140-letno tradicijo. Najstarejše gasilsko društvo v Sloveniji je PGD Metlika, ki je ravno letos praznovalo zavidljivi jubilej - 140 let delovanja. V naši okolici pa je najstarejše gasilsko društvo PGD Ptuj, ki v prihodnjem letu, to je leta 2010, praznuje 140 let aktivnega delovanja.

Prostovoljno gasilsko društvo Cirkulane je bilo ustanovljeno leta 1942. Takratni napredno misleči krajsani Sv. Barbare v Halozah so pod vodstvom Stanka Rajherja iz Cirkulan ustanovili prvo gasilsko četo. Namen te čete je bil obramba pred rdečim petelinom, kajti v takratnih časih so še imeli slamnate strehe, dimnike pa iz lesa.

V svojem prispevku bi se dotaknil ene izmed tem, ki jih gasilci posebej pozorno predstavljamo v mesecu požarnega varstva. Tema je povzeta iz programa izobraževanja v gasilstvu, in sicer bomo govorili o gasilnih aparatih.

Čeprav je voda še vedno najbolj razširjeno gasilno sredstvo, pa nam pri začetnih in manjših požarih ne koristi vedno. Tudi njena učinkovitost je vprašljiva pri požarih na notranji opremi, kot so akustika, bela tehnika, računalniška oprema in podobno. Posebej nevarna je uporaba pri gorečih rastlinskih oljih ali živalskih maščobah. Kljub temu pa je vodni priključek z ustrežno dolžino cevi zelo dobrodošel predvsem v stanovanjskih hišah. Nameščen naj bo nekje na vidnem mestu, najbolje v garaži, kurilnici ali nekje pri vhodu.

Gasilci gospodinjstvom svetujemo nabavo ustreznega gasilnega aparata oziroma gasilnika.

Najpogostejši gasilniki, glede na gasilno sredstvo, so gasilniki na prah, peno, ogljikov dioksid in vodo. V prvi vrsti je odvisno, kaj želimo zavarovati z gasilnikom. Ali je to le stanovanje, manjša ali večja stanovanjska hiša, gospodarsko poslopje, delavnica, morda vikend hišica in podobno.

Pred nakupom je dobro, če se posvetujete s strokovnjakom. Vsekakor

Operativni pregled PGD Cirkulane 29. novembra

Foto: Ivan Tetičkovič

imamo največ izkušenj z gašenjem požarov gasilci. V trgovinah z gasilsko opremo in pri pooblaščenih serviserjih gasilnikov prav tako vedo svetovati, kaj kupiti glede na vaše potrebe.

Lep primer napačne odločitve je lahko nakup gasilnika za osebno vozilo. Izbrali smo najmanjšega in ne veliko cenejšega od večjega in primernejšega. Za vozilo se priporoča gasilnik, ki vsebuje gasilni prah.

Za enodružinsko stanovanjsko hišo je najbolje kupiti dva gasilnika. Prvega, vsaj 6-kilogramskega na gasilni prah, imejmo nameščenega nekje v garaži ali pred kurilnico. Z njim bomo uspešno pogasili vse vrste začetnih in celo manjših požarov. Praksa je pokazala, da kar veliko požarov nastane v garažah, kletih in drugih stranskih prostorih. To pa zato, ker v teh prostorih ljudje vršijo razna manjša vzdrževalna dela, barvajo, varijo, popravljajo hišne naprave, stroje ...

Druga nevarna točka je kuhinja oziroma prostor, kjer se pripravlja hrana. Najbolj idealno bi bilo, če nabavimo 5-kilogramski gasilnik na ogljikov dioksid in ga imamo nekje pri vhodu v kuhinjo. Ker so ti gasilniki nekoliko dražji, se ljudje redkeje odločajo za nakup. Gasilnik, polnjen

z ogljikovim dioksidom, ne pušča posledic na živilih, gospodinjskih aparatih in ostali opremi v stanovanju. Primeren pa bo tudi 6- ali 9-kilogramski gasilnik na prah. Uporabimo ga lahko za gašenje vseh vrst začetnih in manjših požarov. Deluje na principu dušenja požara. Po gašenju lahko ostanek gasilnega prahu posesamo ali pobrišemo z mokro krpo. To so najbolj razširjeni gasilniki in so zelo enostavni za uporabo oziroma za aktiviranje. Posoda z gasilnim sredstvom je namreč pod stalnim tlakom internega plina, tako da je potrebno gasilnik prinesiti v bližino požara, izvleči varovalko in pritisniti na ročico ali gumb za aktiviranje. Sicer pa imajo vsi gasilniki kratka navodila nalepljena na posodi aparata. Gasilnik namestimo nekje pri vhodu v hišo ali stanovanje. Priložen je nosilec za montažo na zid. Nameščen naj bo na višini 50 cm od tal.

Zakonodaja sicer predvideva skupne gasilnike v stanovanjskih blokih, vendar priporočamo nabavo lastnega gasilnika tudi za stanovanje. To naj bo vsaj S6 kg ali celo CO₂ 5 kg. Nameščen naj bo v hodniku ali predsohi.

Pri eno- ali večnadstropni stanovanjski hiši je najbolje, da k osnovnim dvema gasilnikoma dodamo

za vsako etažo še po enega. Kajti dokaj neučinkovito bi bilo ob pojavu ognja iz mansarde teči v pritličje po gasilnik in pri tem izgubljati dragocene sekunde.

Vzdrževanje gasilnikov

Najbolje je, če gasilnik enkrat na leto prinesete na servis gasilnikov. Lahko pa tudi serviserja pokličete in pride na dom ter vam pregleda gasilnik. Pazite, da gasilnik ni izpostavljen direktnim sončnim žarkom ali kakšnemu drugemu viru toplote. Na tržišču so že posebna zaščitna prekrivala za gasilnike. Po morebitnem

gašenju pa takoj odnesite gasilnik na servis, kjer ga bodo ponovno usposobili za gašenje. Tudi v primeru, če ste izpraznili le del njegove vsebine.

Najpogostejše napake pri uporabi gasilnika

Glede na dolgoletno prakso lahko naštejemo nekaj najpogostejših napak, ki jih ljudje naredijo pri uporabi gasilnika. Ko ga nujno potrebujejo, ga ni nikjer, nekje je založen ali montiran na neprimernem mestu. Gasilnik ne deluje, ker ni redno pregledan in vzdrževan. Ljudje aparat akti-

virajo še preden so na primerni oddaljenosti od ognja, kar ima za posledico neučinkovito gašenje.

Če se boste odločili za nabavo gasilnika, bodite pozorni na zagotovljen servis in rezervne dele, možnost večkratnega polnjenja, kajti na tržišču je kar nekaj poceni gasilnikov za enkratno uporabo. Njihova učinkovitost je velikokrat vprašljiva. Pomembna je tudi vsebina gasilnika oziroma gasilno sredstvo, ki naj bo primerno glede na objekt, ki ga želimo zavarovati.

Z gasilskega mladinskega tabora

Valerija Gabrovec, Valentina Granda

V mesecu avgustu, točno 28. in 29. avgusta, je potekal mladinski gasilski tabor, ki ga organizira Območna gasilska zveza Ptuj. Tabor je potekal pri Gasilskem domu Markovci.

Pionirke in pionirji iz Cirkulan smo se zbrali pred našim gasilskim domom. Nato smo se odpeljali z gasilskim avtom v Markovce. Tam so nas že nestržno pričakovali. Zbrali smo se na dvorišču gasilskega doma in imeli svečano otvoritev tabora z dvigom slovenske zastave in s petjem himne. Prav lepo so nas pozdravili mentorji in nam zaželeli dobrodošlico. Nato smo s skupnimi močmi po-

stavili in dvignili velik šotor. V njem si je vsak moral pogriniti svoje ležišče. Nato smo šli na sprehod. Ko smo prispeli na športno igrišče, smo se pomerili v različnih igrah. Mentorji so nas razdelili v skupine, ki so se pomerile v vlečenju vrvi, spretnostih z žogo in obročem. Po igrah nas je čakala slastna malica. Nato smo se odpravili nazaj proti gasilskemu domu, kjer so se nekateri, utrujeni in zaspani, odpravili k počitku. Nekateri pa nismo mogli zaspiti, zato smo si ogledali film. Po ogledu filma smo bili še bolj razpoloženi in veseli, zato smo se odpravili na nočni sprehod, ki nas je utrudil, da smo potem lažje zaspali. Naslednji dan je po vstajanju sledila jutranja telovadba, na kateri smo se dobro razgibali. Sledil je slasten zajtrk. Ker je deževalo,

smo šli počivat v šotor. Ko je nehalo deževati, smo odšli na igrišče. Tam so se nam predstavili policisti, predvsem policisti na motorjih. Po predstavitvi smo se odpravili nazaj v gasilski dom, kjer so nam gasilci predstavili svojo opremo in druge stvari, ki jih potrebujejo pri gašenju. Ker pa ni hotelo nehati deževati, smo imeli opoldan spust zastave in tako zaključek tabora, čeprav so mentorji imeli pripravljenih še veliko zanimivosti za naše druženje. Žal pa je dež pokvaril vse lepo. Nato smo se vsi skupaj poslovili in so nas mentorji odpeljali nazaj domov. Srečni in zdravi smo se vrnili v Cirkulane pred gasilski dom, kjer so nas že pričakali starši. Tako je minil lep in nepozaben gasilski tabor, ki nam bo ostal v zelo lepem spominu.

Radioklub Cirkulane

Vabimo v vpis v radioamaterski tečaj in pripravo na izpit za pridobitev radijskega dovoljenja.

Organizator tečaja je Radioklub Cirkulane. Tečaj bodo izvajali člani Ra-

diokluba Cirkulane skupaj s sodelavci, ki imajo večletne izkušnje na področjih elektrotehnike in radioamaterstva.

Tečaj je brezplačen in se bo pričel v

mesecu decembru 2009. Tečaj bo predvidoma potekal ob sobotah oziroma vikendih v prostorih Radiokluba Cirkulane v Pohorju, delno pa v večnamenskih prostorih v Cirkulanah. Za udeležbo na tečaju ni potrebno nobeno predznanje.

Prijave zbiramo na naš naslov ali elektronsko pošto:

radioklub.cirkulane@gmail.com.

Ob prijavi navedite: Ime in priimek, vaš naslov, elektronski naslov, telefon ali GSM.

Za morebitne dodatne informacije pišite na:

radioklub.cirkulane@gmail.com.

Utrinki s prvega tekmovanja v pečenju palačink v Pohorju: Danijel Polajžer, Anton Krajnc in Jernej Golc Foto: Radioamaterji

Srečanje vezistov Slovenske vojske in S5 radioamaterjev na lokaciji S59DDR v Pohorju in pri cerkvi Sv. Elizabete Foto: Radioamaterji

Otvoritev Bračičeve planinske poti

V nedeljo, 6. septembra, je bil za Planinsko društvo Cirkulane pomemben dan, saj smo uresničili naše sanje z otvoritvijo prve etape Bračičeve planinske poti.

Svečanost smo pričeli z nastopom skupine Mladi veseljaki. Zapeli so nam pesem Oj, Triglav moj dom, ki je simbol slovenskega planinstva. S svojo prisotnostjo so nas počastili člani družine Bračič, župan občine Cirkulane Janez Jurgec, podpredsednik PZS Uroš Vidovič, predsednik MDO-ja za Podravje Tone Purg, tajnik markacijskega odseka MDO-ja za Podravje Daniel Hengelman, svetniki občine Cirkulane, dekan Emil Drev, predstavniki in člani društev v občini Cirkulane, člani PD Polzela ter ostalih planinskih društev.

Zakaj Bračičeva planinska pot?

Ideja o ureditvi poti je bila prisotna že vse od naše ustanovitve. V tem letu je v naši mladi občini potekalo veliko prireditev, povezanih z velikim človekom dr. Vladimirjem Bračičem. Zato ni naključje, da smo bili veseli ideje, ki smo jo soglasno sprejeli, da našo pot poimenujemo Bračičeva planinska pot ter da se prične in zaključi ob rojstni hiši našega rojaka. Kljub obilnemu delu je dr. Bračič, ki je bil v mladih letih tudi planinec, vedno živel s svojim rojstnim krajem, kamor se je rad vračal.

Celotna Bračičeva planinska pot je razdeljena v tri etape; je krožna in

Udeleženci pohoda ob odprtju Bračičeve planinske poti

Foto: PD Cirkulane

dolga okoli 44 km. Poteka po prelepih gričih vseh naselij občine Cirkulane in ima 6 kontrolnih točk. Po poti nas spremljajo vinogradi, stare domačije, prelep razgled na okoliške kraje in kulturne znamenitosti. Podroben opis prve etape je opisan v zloženki, ki jo je prejel vsak udeleženec pohoda. Z otvoritvijo poti smo želeli širši javnosti pokazati lepote neokrnjene narave, katere varuhi smo med vsemi ostalimi tudi planinci, ter tako pripomoči k večji prepoznavnosti krajev naše občine.

Gostje, ki so spregovorili na otvoritvi, so nam izrazili veliko pohval za opravljeno delo na tej poti ter nam zaželeli varen korak. Dekan Emil Drev je opravil blagoslov poti, prerezali smo trak ter se podali na pot. Pohoda se je udeležilo okrog 200 pohodnikov, ki so se med nami po-

čutili dobro, v lepem, že malo jesenskem vremenu pa sproščeno in varno stopali po poti. Hvala vsem, ki so nam ob poti pokazali haloško gostoljubnost ter nas pogostili. Na zaključku prve etape, na domačiji Bratuškovih, smo se okrepčali, poklepetali ter družili v veselem razpoloženju.

Zahvaljujemo se vsem našim članom, posebej markacistoma Jožetu in Milanu ter ostalim, ki so s svojim delom omogočili, da smo lahko uradno predali v uporabo prvo etapo poti. Hvala članom družine Bračič, županu Janezu Jurgecu za podporo in pomoč, Danielu Hengelmanu za strokovne nasvete pri urejanju poti, hvala tudi Sonji in Jerneju Golcu.

Upravni odbor
Planinskega društva Cirkulane

Športno društvo Cirkulane

Člani Športnega društva (ŠD) Cirkulane smo ob pomoči PGD Cirkulane in Društva gospodinj Cirkulane 24. julija organizirali 3. Aninski tek. Udeležba na teku je bila mednarodna, saj sta se ga udeležili tudi izvrstni tekmovalki s sosednje Hrvaške.

Vseh 75 tekmovalk in tekmovalcev je kljub izjemni vročini uspešno premagalo progo. Ženske so tekle 4,7 km, moški pa 7,05 km. V absolutni konkurenci sta bila v obeh kategorijah postavljena tudi nova rekorda

proge. Najstarejša tekmovalka je bila Lojzka Bratuša (1939), najstarejši tekmovalc Polde Dolenc (1931). Najmlajša je bila Vanja Anžel (1998) in najmlajši Jožek Tašner (1996). Pri organizaciji teka je skupno sodelovalo skoraj 50 ljudi. Iskreno hvala za pomoč glavnemu pokrovitelju občini Cirkulane ter vsem donatorjem Aninskega teka.

15. avgusta smo se udeležili tradicionalnega čezmejnega srečanja v Kuršancu v Medžimurju, kjer smo bili gostje pri naših prijateljih NK Drava Kuršanec. Srečanje je bilo prilož-

nost za utrjevanje prijateljskih športnih in tudi politično-gospodarskih vezi. Ob tej priložnosti sta bili odigrani tradicionalni prijateljski srečanja med veteranskima in članskima ekipama. Prvo srečanje so dobili domači veterani s 5:1, v drugo so zmagali člani Cirkulan s 4:3. Po tekmah je sledilo druženje do poznih ur. V novi sezoni nastopa Športno društvo Cirkulane v ligah MNZ Ptuj s štiri selekcijami. Cicibani U-10, ki jih trenira Mitja Zebec, so prikazali veliko lepih iger, organiziranost in napredek.

Kadeti NK Cirkulane s trenerjem Brankom Fridauerjem

Foto: NK Cirkulane

Velika zahvala gre predvsem staršem, ki svoje nadobudneže redno spremljajo in podpirajo. Mlajši dečki U-12 pod vodstvom trenerja Branka Fridauerja kažejo velik napredek in se nahajajo na sredini lestvice. Fridauer trenira tudi kadete, ki so po jesenskem delu prvenstva na prvem mestu s sedmimi zmagami in enim neodločenim rezultatom; gol razlika je 79 - 6. Ekipe kadevov je prikazala izjemno igro, homogenost, kolektivni duh ter predstavlja veliko upanje za uspešnejšo prihodnost cirkulanskega nogometa. Trener ekipe članov je Ivan Zajc. V ekipi je prišlo do velikih igralskih sprememb - do pomladitve igralskega kadra,

s čimer bo potrebno nadaljevati, saj so rezultati daleč od zmožnosti.

Člani Športnega društva Cirkulane smo 18. oktobra na nogometnem igrišču izvedli veliko delovno akcijo in smo pri tem opravili prečiščevanje trave, dosajanje s peskanjem in gnojenjem. Na akciji, ki je trajala cel dan, je sodelovalo 18 članov in simpatizerjev društva, za kar se jim iskreno zahvaljujemo.

Ob izgradnji igrišča z umetno travo, ki predstavlja veliko pridobitev za občino, občane, osnovno šolo in društva, smo se člani društva posredno vključili pri izgradnji. Zavedajoč se, da je sofinancerski delež občine zelo velik, smo zahtevali, da se dela opravijo kvalitetno in pod strokovnim nadzorom. Ker je dostop

Rezultati 3. Aninskega teka

Moški absolutno:

1. Jože Čeh - Jurovski dol
2. Zdenko Klemenčič - TS Radenska
3. Bojan Brus - TS Radenska

Ženske absolutno:

1. Daneja Grandovec - AD Maribor
2. Nevija Leljak - HR
3. Bernarda Ivančič - AK Ormož

Občinsko moški:

1. David Hameršak
2. Matevž Štumberger
3. Miran Klajderič

Občinsko ženske:

1. Andreja Anžel
2. Urška Kolednik
3. Vanja Anžel

do samega objekta še neurejen, smo člani društva začeli urejati tlakovano pot, za kar smo v dogovoru z občino uporabili rabljene tlakovce pri starem vrtcu.

Ob koncu leta se iskreno zahvaljujemo vsem donatorjem, občini Cirkulane in ostalim društvom za pomoč pri našem delu. Vsem občanem in občanom pa voščimo vesele božične praznike ter srečno in uspehov polno leto 2010.

ŠD Cirkulane

Vadba za žensko dušo in telo

V zimskem času poteka v športni dvorani v Cirkulaneh telovadba, ki jo obiskujemo ženske različnih starosti, od mladih do upokojenk. Njen namen ni samo skrb za zdravje in dobro počutje, temveč tudi prijetno druženje, za katerega si v natrpanem vsakdanu sicer le malokrat vzamemo čas.

Pričetki rekreativne ženske telovadbe v Cirkulaneh segajo v leto 1998. Sprva jo je vodila Marija Šoba, kasneje pa Mirka Šoba, Metka Kolednik, Renata Majer in Daniela Simonič. V letošnjem letu je naša inštruktorica fizioterapevtka Mateja Zupanič. Na našo prošnjo je o namenu srečanj zapisala: »Telesna vadba poteka dvakrat tedensko, je sistematična in kontinuirana ter zajema razvoj vseh osnovnih motoričnih sposobnosti. Največ pozornosti namenimo vadbi za razvoj mišične moči in vzdržljivosti. Prvi del vadbe sestavlja ogrevanje, kjer ob ustreznem ritmu glasbe izvajamo aerobno vadbo, s katero želimo izboljšati vzdržljivost. Glavni del vadbe zajema vaje za izboljšanje mišične moči in ravnotežja. Pri teh vajah uporabljamo različne rekvizite, uteži ali elastične trakove. V zaključnem delu vadbene ure vplivamo na gibljivost s statičnim in dinamičnim raztezanjem. Prav tako uporabljamo različne tehnike sproščanja. Največji poudarek dajemo pravilni izvedbi vaj. Namen vadbe je, da se zavedamo pomembnosti gibanja ter da jo vključimo v vsakdanje življenje.«

Kot že rečeno, poteka vadba v zimskih mesecih, ko imamo manj možnosti za gibanje zunaj, ponavadi od oktobra do marca. Dobivamo se dvakrat tedensko, v torek in četrtek med 19. in 20. uro. Vsako leto pripravimo tudi novoletno praznovanje, s katerim se nagradimo za pridno udeležbo na vseh telovadnih terminih. V svoje vrste vabimo vse, ki si želite storiti nekaj zase. Pridite, ne bo vam žal!

Ženska rekreacijska skupina Športnega društva Cirkulane

Med vadbo

Foto: arhiv skupine

Udeleženke rekreacijskih večerov v športni dvorani v Cirkulaneh

Foto: arhiv skupine

Teden otroka

Foto: OŠ Cirkulane - Zavrč

V četrtek, 1. Oktobra, smo imeli naravoslovni dan. Z učenci petega razreda smo se odpravili v gozd. V gozdu smo iskali jesenske plodove. Ko smo jih nekaj našli, smo se odpravili nazaj v razred. Tam smo iz teh plodov izdelovali zanimive slike. Ko smo končali, smo se odpravili pred šolo, kjer so starejši fantje pekli kostanj. Kuharice so kostanj tudi skuhale. Mlajši učenci pa so za vse učence pripravili sadna nabodala. Ko smo se do sitega najedli, smo se odpravili na šolsko igrišče, kjer so potekale športne igre. Iz vsakega razreda je tekmovalo nekaj učencev. Žal nismo zmagali. Upam, da bo takih lepih dni še več.

V ponedeljek, 5. oktobra, smo se odpravili na pohod prijateljstva. Skupaj s starši smo se odpravili na grad Borl. Tam so nas pogostili s kostanji, lahko smo tudi jahali konje, poskusili med in domači kruh. Lahko smo celo pokukali v sobane gradu Borl. Potem so se začele športne igre, na žalost sem že morala domov. Pohod bi takoj ponovila.

Na pohodu je bilo lepo, ampak naslednji dan sem šele bila navdušena. Vam povem zakaj? Zato ker so nas učiteljice zelo presenetile. Zjutraj smo prišli v šolo, se pripravili na pouk, ko pa je učiteljica vstopila v razred, nam je povedala, da nas na igrišču čaka presenečenje. Hitro smo stekli na igrišče, tam so nas čakali avtomobilčki in steza s prometnimi znaki in semaforjem. Avtomobili so bili videti kot tisti, s katerimi se vozijo mamice in atiji. Potem smo se vozili vsak posamezno. Kasneje smo odšli še na cesto pred vrtec, kjer smo se razgibali in seveda risali. S tem smo si vsaj za eno uro povečali šolsko igrišče, kar je bil namen akcije Ulice otrokom.

Natalija Pauko, 4. razred

Četrtošolke se sladkajo s kostanji (Jesenski plodovi, naravoslovni dan, 1.10.2009)

Foto:

Učenci 4. razreda v gozdu (Jesenski plodovi, naravoslovni dan, 1.10.2009)

Foto:

Uživanje ob jahanju konja (Pohod prijateljstva, športni dan, 5.10.2009)

Foto:

Zanimiva in zabavna vožnja z avtomobilčki (Ulice otrokom, 6.10.2009)

Foto:

Strašni strah je potrkal na moje okno

Nekega večera sem bil v postelji. Odpravil sem se spat. Čez nekaj časa sem slišal, da je nekdo potrkal na okno. Zunaj je bila močna tema, zato me je bilo tako strah, da sem se skrila pod odejo. Od strahu si nisem upal niti pogledati izpod odeje. Mama me je prišla pokrit, ampak jaz sem bil skrit pod njo. Mama me je vprašala, zakaj sem pod odejo. Povedal sem ji za strašni strah, ki mi je trkal na okno. Razložila mi je, da strahovi ni, šla je k oknu in odgrnila zavese. Zagledala je ptička, ki je trkal na okno. Tu je tvoj strašni strah!

Čez nekaj časa sem se umiril in zaspal. Zjutraj ptička ni bilo več.

Denys Vidovich, 4. razred

Sedem vil

Pred davnimi časi je živelo sedem vil. Bile so zelo prijazne in so vsem rade pomagale. Živele so v čarovniški šoli. V šoli so imele prijazno učiteljico, ki jim je vedno pomagala. Nekega dne je prišel hudoben čarovnik in ugrabil učiteljico. Vile so bile zelo žalostne, zato so takoj sklenile, da jo bodo rešile. To jim je tudi uspelo, saj so bile zelo iznajdljive. Z nekaj poskusi so rešile učiteljico. Še sedaj so neke zelo srečne.

Nuša Meznarič, 4. razred

Nesrečen zmajček Vili

Za devetimi gorami in devetimi vodami je živel zmajček Vili. Nesrečnega Vilija je ob rojstvu začarala hudobna čarovnica Vilma in mu odvzela njegovo moč in dragocen ogenj. Bil je vedno bolj žalosten. Zato so gozdne živali sklenile, da združijo moči in premagajo čarovničin urok. Mama zajklja je s svojimi tremi otroci pogumno skakala okrog čarovnice, sedem pajkov je neutrudno okrog nje zapletalo svojo mrežo, nazadnje pa se prikaže še medved, ki s strašnim rjoventjem prisili čarovnico Vilmo, da odčara zmajčka Vilija. Hudobna čarovnica se z vsemi močmi upira, a naposled obupa in odčara Vilija. Tisti trenutek čarovnica izgine za vedno iz gozda, živali pa so živele srečno do konca svojih dni.

Tamara Križnjak, 5. razred

Čarovniški recept za odlične ocene pri slovenščini

Potrebujemo:

3 l domače naloge

1 kg učenja

5 kg branja

10 kg iz revij izrezanih petic

2 l lepe pisave ali lepih pisanih črk

5 l sodelovanja pri pouku

ščepec pridnosti

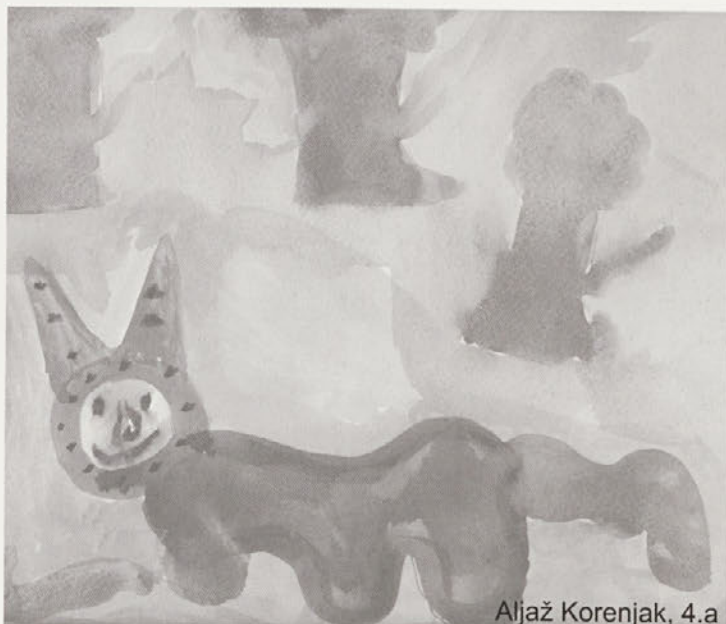
Vse sestavine dobro premešamo, pečemo v pečici 20 minut in postrežemo še toplo.

Odlične ocene pri slovenščini bodo zagotovljene.

Urška Brodnjak, 4. razred

Julija, 8.a

Aljaž Korenjak, 4.a

Jure Bezjak, 1.a

Pismo božičku

Božiček, prinesi mi, prosim:

- motor krosar (Dominik),
- avto na daljinca (Niko),
- Barbiko (Darja, Anja),
- kuhinjo (Monika),
- magnetke (Igor),
- stroj za vrtanje (Jure),
- bager (Mitja, Tomi),
- punčko in oblačila zanjo (Marina, Tamara, Andreja),
- tigra (Nejc).

Božiček, darilo smo si zaslužili, ker:

- ubogamo ata in mamo,
- ne delamo nevarnih stvari; se pravilno vedemo na cesti,
- pridni smo v šoli, doma, pri babici,
- smo prijazni do sošolcev in vseh ljudi.

Učenci 1. a

Mira Vidovič, 1.a

Za leto, ki prihaja, želimo vsem ljudem:

- da bi bili zdravi,
- da ne bi bili lačni,
- da ne bi bilo nesreč,
- da bi bilo dovolj hrane za vse,
- da bi bilo okolje čisto, zdravo,
- da bi imeli otroci oblačila, igrače,
- da bi vsi imeli bivališča, elektriko, vodo,
- da bi bili ljudje zadovoljni, veseli in srečni.

Učenci in učenke 3. a z učiteljico

Igor Polajžer, 1.a

Niko Petrovič, 1.a

Uroš Kranjc, 3. a

Monika Hrzenjak, 3. a

Športna jesen na OŠ Cirkulane-Zavrč

Mitja Vidovič in Dejan Vilčnik

Športna pedagoga na OŠ Cirkulane - Zavrč

Pohod prijateljstva

Osnovna šola Cirkulane-Zavrč je v ponedeljek, 5. oktobra, za vse svoje učence, njihove družine in prijatelje organizirala pohod prijateljstva. Prireditev, ki je zaznamovala tudi teden otroka, se je začela s pohodom izpred obeh šol, zaključila pa na Gradu Borl, kjer so se srečale družine, ki prihajajo iz dveh sosednjih občin. Pohod se je pričel ob 15. uri, ob 16-ih pa se je začelo zabavno dogajanje na gradu in je trajalo, dokler nas ni ustavila tema. Okoli tristo otrok in prav toliko odraslih se je družilo, zabavalo v odličnem vzdušju. Izvedli smo športne in zabavne igre, delavnice za otroke, pekli kostanje, jahali in še kaj. Udeležencem prireditve je bil omogočen ogled gradu Borl s strokovnim vodenjem.

Dogajanje smo popestrili še s stojnicami, kjer smo lahko pokušali domače izdelke, kruh, kozji sir in med. Na eni izmed stojnic se je predstavilo tu Plainsko društvo Cirkulane s svojimi aktivnostmi.

Na koncu smo podelili nagrade za najštevilčnejšo družino, najmlajšega in najstarejšega udeleženca pohoda.

Prireditev je odlično uspela in upamo, da bo postala tradicionalna. Veseli nas, da smo dobili veliko podpore od ljudi in organizacij iz obeh občin.

Jesenski kros

Po dobrih pripravah pri urah športne vzgoje smo se z učenci od 5. do 9. razreda OŠ Cirkulane-Zavrč udeležili medobčinskega tekmovanja v jesenskem krosu, ki je potekalo na Vidmu 8. oktobra. Naša ekipa je bila z okoli 60 udeleženci najštevilčnejša udeleženka. Učenci so se izkazali z dobro kondicijsko pripravljenostjo in številnimi dobrimi uvrstitvami. Najbolj je po pričakovanjih izstopala Doroteja Domjan, ki je zmagala z veliko prednostjo v kategoriji učenek letnik 96. S tem rezultatom se je uvrstila na državno prvenstvo, za kar ji seveda čestitamo.

Doroteja se je nato v soboto, 10. oktobra, skupaj z najboljšimi tekači iz Spodnjega Podravja udeležila Državnega

prvenstva v jesenskem krosu, ki je potekalo v Železnikih. V zelo težkih razmerah je zmagala in stopila na najvišjo stopničko. Pokazala je, da se spleča žrtvovati čas za vsakodnevne naporene treninge, odrekati razvadam, ki so jih sicer deležni njeni sovrstniki in slediti ciljem z načrtnim in strokovnim delom. Zlata medalja pa je samo eno izmed njenih številnih odličij, ki sta jih skupaj s sestro Veroniko, prav tako atletinjo, osvojili v jesenski atletske sezoni.

Začetek ŠKL

V okviru drugega letošnjega športnega dne, ki je potekal v ponedeljek, 16. novembra, na svetovni dan strpnosti, smo v telovadnici v Zavrču z medrazrednimi tekmovanji v malem nogometu začeli letošnjo sezono šolskih športnih tekmovanj in ŠKL-nogomet. Po kulturnem programu, nastopu šolske plesno-navijaške skupine in besedah, namenjenih fair-playu, so se med seboj pomerile ekipe A in B oddelkov. V ospredju ni bil rezultat ampak medsebojno druženje učencev obeh lokacij. Poslastica dneva je bila ekshibicijska tekma med šolsko ekipo ŠKL ter učitelji. Kot je že v navadi, so bili tudi tokrat boljši učenke in učenci. S tem so napovedali dobre uvrstitve v letošnji sezoni šolskih športnih tekmovanj.

Šolska športna tekmovanja

V jesenskem času se začne sezona šolskih športnih tekmovanj. Učenci naše šole so v zadnjih letih dosegali na njih odlične uspehe. Medaljam, doseženih na krosih, smo dodali še naslov medobčinskih prvakinj v nogometu, srebrni medalji v strelstvu in šahu.

Čeprav so naši učenci in učenke prikazali dobro igro na tekmovanjih v odbojki, se jim ni uspelo uvrstiti na zaključni turnir. Smo se pa izkazali z dobro organizacijo medobčinskega tekmovanja v odbojki za deklice v Zavrču. Več uspeha, kot je zadnja leta tudi v navadi, je dosegla naša ženska nogometna ekipa, ki je brez poraza in prejetega gola zmagala tako na kvalifikacijskem, kot na finalnem turnirju medobčinskega tekmovanja. Medobčinske prvakinje v malem nogometu so postale: Maja Kokot, Nuša Pernet, Larisa Šic, Sara Gorenjak, Andreja Pajnikher, Marina Hutinski, Veronika Domjan in Doroteja Domjan. Želimo jim veliko sreče na državnem tekmovanju, ki bo v januarju.

Zelo ponosni smo tudi na dosežka učencev v posamičnih tekmovanjih. Na medobčinskem tekmovanju v streljanju, ki je potekalo 30. novembra na Ptuju, je učenka 8. a razreda, Laura Bratušek, osvojila 2. mesto. Na področnem tekmovanju v šahu, ki je potekalo 2. decembra na OŠ Mladika na Ptuju, so se izkazali naši šahisti. Z drugim mestom je svoj največji uspeh dosegel učenec 9. b razreda Klemen Kokot.

Rad igram nogomet

V letošnjem letu smo se z učenci od 2. do 5. razreda vključili v tekmovanje Rad igram nogomet. Z namenom, da se naučimo osnov nogometne igre in dobro pripravimo na tekmovanje, so se učenci vključili v interesno dejavnost, ki smo jo poimenovali kar RIN (Rad igram nogomet). Za kategorijo učencev U-8 smo tekmovalni turnir organizirali kar pri nas v Zavrču. Vrstni red po koncu tekmovanja, v katerem sicer ni v ospredju rezultat, je bil sledeč: 1. NK Aluminij, 2. OŠ Cirkulane-Zavrč, 3. NK Slovenska Bistrica in 4. NK Drava. Za ekipo OŠ Cirkulane-Zavrč so igrali: Mai Mlinarič, Nino Kokol, Dario Ivančič in Žan Levičnik.

Ekipo U-10 se je udeležila turnirja v Destniku in dosegla 4. mesto. Veseli smo predvsem, da si tudi naši najmlajši želijo športa in mu dajo prednost pred računalnikom in televizijo.

Dejavnosti vrtca v mesecu oktobru

V oktobru so v vrtcu Cirkulane potekale razne dejavnosti. Obiskala nas je tetka Jesen, nato smo nadaljevali s projekti ob Tednu otroka in Ulice otrokom, pravljico: Doma je najlepše, kostanjevim piknikom z delavnicami za otroke in starše ter tednom požarne varnosti. Za konec nas je zadnji dan obiskala še Mala čarovnica.

Ker smo imeli veliko dejavnosti, smo si za vsak teden nekaj zadali. Tako smo še pred začetkom oktobra praznovali prvi jesenski dan, ko nas je obiskala tetka Jesen.

Otroci so od doma prinesli sadje in zelenjavo za majhno tržnico, ki smo jo postavili na terasi vrtca. Preden pa se je tržni dan začel, je otroke obiskala tetka Jesen iz Jesenove vasi Gozdne dežele. Ni se ravno predstavila, kako ji je ime, saj je že bila oblečena tako, da so jo vsi otroci takoj prepoznali. Na rami je nosila velik koš jesenskih dobrot, od sadja, zelenjave, poljskih pridelkov do gozdnih plodov. Ko jih je predstavljala otrokom, so ji ti veselo ter pravilno odgovarjali, kaj drži v roki. Za nagrado so tudi poskusili največji korenček. Vse dobrote jim je pustila v vrtcu za njihovo novo tržnico. Po odhodu tetke Jeseni so otroci šli na teraso, kjer je potekala tržnica. Otroci velike skupine so bili prodajalci, a vsi ostali otroci so kupovali sadje, zelenjavo, vse kar se ja dalo jesti. Tako je potekalo skoraj vse do kosila in otroci so bili navdušeni.

V oktobru zaznamujemo svetovni dan otroka. Tako smo se prvi teden v oktobru še posebej posvetile našim otrokom v vrtcu z različnimi dejavnostmi, ki so potekale po igralnicah.

Skupaj z otroki prve triade Osnovne šole Cirkulane smo se vključili v projekt Ulice otrokom. Vsi otroci so skupaj s kredami poslikali cesto ob vrtcu. Otroci so uživali, saj so se nekateri prvič seznanili s kredo in njenim puščanjem sledi na asfaltu oziroma cesti. Nastajale so prečudovite umetnine - od prometnih znakov, semaforjev,

avtomobilov, hiš, rož in še bi lahko naštevali. Na našem cestišču pa je sodeloval tudi policist, ki se je prav tako preizkusil v slikanju. Da pa nismo samo slikali, so otroci izvajali tudi razne športne igre s kolenico, žogo, obroči ... Tako je potekal ves naš torkov dopoldan, 6. oktobra, na svetovni dan otroka!

Otroci so od navdušenja še komaj pojedli kosilo in vsi utrujeni šli k počitku.

V drugem tednu oktobra smo vzgojiteljice v vrtcu za naše otroke in še kasneje za šolske otroke odigrale igro po vsebini pravljice: Doma je najlepše.

Preoblečene vzgojiteljice v kostume živali: jež, veeverica in zajček so pomagale krtu poiskati primeren dom. A na koncu se krt sam domisli, da je doma čudovito, prostorno, svetlo in lepo. Vse živali so se strinjale, da je v krtini prijetno, varno in suho. Krt pa je posebej poudaril, da je doma najlepše. In tudi v vrtcu je prostorno, svetlo, lepo, suho, varno, a otroci vedo, da je doma pri vas, starših, najlepše. Skupaj z otroki si v vrtcu vsak dan pričaramo lepe in varne igralnice. Tako smo si z izdelki, ki so nastajali po pravljici, tudi okrasili igralnice.

Bil je prečudovit teden, zlit z vsebino pravljice in istovetenjem z živalmi.

V tretjem tednu meseca oktobra smo vzgojiteljice pripravile kostanjev piknik za starše in otroke vrtca z delavnicami. Naše delavnice so potekale po tretji uri v avli vrtca. Imeli smo tri delavnice, kjer so lahko otroci izdelovali ježke iz krompirja, kostanjev, želodov in zobotrebcev; jesensko listje, polepljeno z raznimi semeni (pšenično, koruzo, bučnimi semeni, ovsom, ječmenom ...) ter punčke iz koruze z ličjem. Da pa nismo samo izdelovali, nam je zunaj gospod Zlatko Bezjak pekel in kahal kostanj. Tako smo lahko vsi uživali v hladnem popoldnevu s toplimi kostanji v rokah. Nekateri starši so se z otroki igrali razne športne igre z žogo, tekali, se gugalni, plazili po lestvah in tako naprej. Po sladkanju s kostanji in slanim pecivom ter okrepčilu s sokom so starši z otroki različno odhajali

domov.

Zadnji teden v mesecu oktobru je v vrtcu potekal v znamenju požarne varnosti. Skupaj s Prostovoljnimi gasilskim društvom Cirkulane smo izvedli majhen pregled gasilske opreme, gasilskih vozil, gasilskega doma in potek gašenja požara.

V vrtcu so potekale različne dejavnosti, ki so vključevale varstvo pred požari. Otroci so se seznanili z gasilsko obleko (častno, delovno in požarno obleko), ki so si jo v vrtcu lahko tudi pomerili. Gasilci - poveljnik Ivan Tetičkovič s prijatelji gasilci Mitjem, Rudolfom in Jožetom - so otrokom vrtca predstavili opremo (ročnik, cev, zaščitno požarno obleko, rokavice, čelado, masko ...), gasilski avto z opremo, kjer so lahko otroci tudi preizkusili sedeže. Da nismo samo spoznavali opreme in vozila, so nam gasilci pokazali gašenje manjšega požara z vodo in peno. Kot pravi majhni gasilci so tudi otroci sami poizkusili s curkom vode iz brentače zbiti lonček s stojala. V vrtcu smo preizkušali ročno sireno, kjer so se otroci sami pomerili, kdo bi lahko bil gasilec nekoč, ko še ni bilo elektrike. Po ogledih gasilskih avtov in gasilskega doma so nastajali lepi likovni izdelki iz odpadnega materiala.

Mislimo, da je mesec oktober - mesec požarne varnosti - čas, ko tudi odrasli veliko slišimo o varstvu pred požari. Tako je to lepa priložnost, da otroke seznanimo z dejstvom, kako je ogenj lahko nevaren, da se z vžgalicami ne igramo in kako se obnašati v primeru požara.

V petek, 30. oktobra, pa nas je v vrtcu obiskala prijazna čarovnica in napovedala noč čarovnic. Zaupala nam je, kako izdelati strašne buče, nevarne pajke in povedala, kaj vse potrebuje čarovnik za čaranje.

Iz napisanega sledi, da je mesec oktober pri nas v vrtcu Cirkulane potekal pestro in zanimivo. Otroci in vzgojiteljice smo uživali pri izvajanju vseh dejavnosti.

Vzgojiteljice vrtca Cirkulane

Gasilsko ciljanje z brentačo

Razstava za noč čarovnic

Tetka jesen

Jesenska tržnica na terasi vrta

Projekt ulice otrokom

Avtomobili pri projektu Ulice otrokom

Igrica Doma je najlepše

Otroci so si igrico z zanimanjem ogledali.

Tudi kostanje smo spekli.

Jesenske delavnice v vrtcu

Pohod prijateljstva

V ponedeljek, 5. oktobra, smo se odpravili na pohod prijateljstva. Bil je lep jesenski dan. Odpravili smo se na Borl.

Ob tretji uri popoldne smo se učenci, starši in učitelji zbrali pred šolo. Učitelj Ivo nam je na hitro opisal pot, po kateri smo hodili. Odpravili smo se po asfaltirani cesti mimo cerkve Sv. Barbare in pokopališča do apartmaja Janžekovič. Tam smo zavili na makadamsko cesto, ki nas je vodila do tovarne ADK. Pot smo nadaljevali po glavni cesti do travnika pod Sv. Ano. Prečkali smo travnik in se povzpeli na grad. Na gradu so nas že pričakali sošolci iz Zavrča in pečen kostanj. Nekaj učenek iz Zavrča je prijahalo na konjih.

Ko smo bili vsi zbrani, sta nam učitelja športne vzgoje predstavila igre, v katerih bi se naj pomerili učenci in starši. Nekaj učencev je skupaj s starši tekmovalo v igrah, nekaj jih je igralo badminton, nekateri pa smo si ogledali grad. O gradu nam je vodička povedala marsikatero zanimivost. Na ogled so bile tudi stojnice,

Učenci, njihovi starši ter učitelji so se podali na Pohod prijateljstva na grad Borl.

na katerih so bile za pokušino razstavljene različne dobrote z domačih kmetij. Tudi stojnica planincev je bila na ogled. Učiteljice razrednega pouka so pripravile zabavne delavnice, katerih tema je bila jesen. V or-

ganiziranih delavnicah so sodelovali predvsem najmlajši.

Športni dan je uspel, domov smo se vrnili polni prijetnih občutkov.

Deja, Petra, Barbara, 9. a

Prijateljstvo je zame ...

Marina Levanič: Iskrenost, brez laži. Ko si žalosten, te prijatelj potolaži in da nasvet.

Matej Belšak: Tisto, kar te spremlja vsepovsod. Če imaš prijatelja, je to nekaj najlepšega.

Katja Hercog: Je zaupanje. Prijatelja potrebuje vsak človek.

Barbara Letonja: Vse na svetu! Le prijateljstvo je na prvem mestu.

Gregor Korošec: Prijatelj je tisti, s katerim se igraš, pogovarjaš in mu pomagaš.

Neli Črešnik: Zelo lepa stvar! Prijatelju zaupaš vse svoje skrivnosti.

Katja Kolednik: Nekaj lepega - ne da se ga opisati.

Sara Pomberg: Najlepša stvar na svetu. Če imaš pravega prijatelja, ti bo pomagal vedno, tudi v najhujši stiski.

Timi Kolednik: Pravi prijatelji se ne prepirajo, si zaupajo, skupaj počnejo lepe stvari, se ne sovražijo in se skupaj smejejo.

Tilen Kokol: Da nekemu zaupamo in si pomagamo v težavah.

Tamara Križnjak: Da drugi osebi vedno stojimo ob strani! Prijatelja imamo radi, mu kaj svojega posodimo in damo.

Timi Andraž Žumbar: Da se z nekom dobro razumemo, da se spoštujemo in imamo podobne interese.

Jerica Križanec: Nekaj najlepšega. Zato ker mu lahko zaupaš, ko ti je težko pri srcu.

Marko Milošič: Zame je prijatelj tisti, ki ti zaupa, te ne izda, te varuje in se s tabo zelo dobro razume.

Učenci 5. razreda

Cirkulane

Cirkulane so kraj, ki ležijo v severovzhodnih Halozah. Do Cirkulan se pride po glavni cesti iz Ptuja. Malo pred gradom Borl se zavije desno. Cirkulane so od leta 2006 tudi občina. Župan občine je Janez Jurgec.

Pomembne ustanove v Cirkulanah so novi vrtec, šola, cerkev Sv. Barbare, cerkev Sv. Ane, zdravstveni dom, Halo in občinska stavba. Jeseni je bila 110. obletnica Kulturnega društva, kjer nas je obiskal predsednik države dr. Danilo Türk. V Cirkulanah se je rodil tudi prvi rektor Univerze v Mariboru prof. dr. Vladimir Bračič.

Pomembna znamenitost je grad Borl. Ne ve se, kdaj je bil zgrajen. Z gradu je zelo lep pogled na reko Dravo.

Cirkulane so dobile ime po vetru, ki je tod pihal. Ime mu je bilo Cirkulus. Nekoč se je kraj imenoval Varež.

V občini Cirkulane so Cirkulane, Pohorje, Slatina, Pristava, Mali Okič, Paradiž, Gruškovec, Brezovec, Meje, Gradišča, Veliki Vrh, Medribnik in Dolane.

Ljudje se ukvarjajo z gostinstvom, delajo v trgovini Mercator, v tovarni ADK ali pa kje drugje. V Cirkulanah je približno 2500 prebivalcev. Značilne jedi so "meso s tünke" in haloška gibanica.

Klemen Pal, 7. a

Postavljanje klopotcev

Rajko Lesjak

Turistično društvo Sekcija stari običaji Mali Okič-Slatina organizira razne prireditve in dogodke. Tako smo se leta 2007 na sestanku sekcije dogovorili, da postavimo velik klopotec.

Ideja o klopotcu velikanu se je porodila Marjanu Fuksu in priprave so kar kmalu stekle. Potrebno je bilo pripraviti les, ki pa je za posamezne dele klopotca različnih vrst. Potrebno ga je bilo posušiti, kar je trajalo dve leti v naravi, nekaj pa tudi v sušilnici, vse dokler ni bil pravi za izdelavo klopotca. Izdelave klopotca, simbola naših vinogradov, se je lotil Marjan Fuks, saj je za taka dela vešč, spretnih rok in zamisli. Klopotec je bil po mesecu dni nastajanja pripravljen za postavitve. Pred tem dogodkom pa je bilo potrebno postaviti še nosilni steber, ki bo dovolj močan za tak klopotec. Največji klopotec daleč naokrog smo postavili v Slatini, pri samem izdelovalcu Marjanu Fuksu. Pri tem so bile potrebne močne roke, vzdržljivost mož in na koncu koncev tudi pogum pred višino. Dogajanje so popestrili tudi tamburaši in ljudski

pevci KD Cirkulane. Ob vaških »muzikantih« in petju se je veseljačenje zavleklo daleč v noč.

Sicer pa je postavljanje klopotcev že zelo star običaj, ki se ga trudimo ohranjati in prenašati iz roda v rod. Tako smo istega dne postavili tudi klopotec v »Hunski gorici«, skupaj pa jih je bilo v enem tednu postavljenih kar 15. Oznanjali so, da se je zorenje grozdja v Halozah že začelo.

Podiranje klopotcev v sklopu martinovanja 2009

Mesec november je čas, ko je delo v vinogradih že opravljeno, ko se narava pripravlja na svoj počitek in ko se pokaže zadovoljstvo haloških vinogradnikov ob svojem pridelku. Je pa tudi čas, ko

Jeseni - pred martinovim je bilo treba klopotec tudi podreti. Foto: JG

Ob postavljanju klopotca je bila tudi družabna prireditev. Foto: arhiv

pospravimo klopotce, saj so svoje poslanstvo opravili. Seveda pa je snemanje klopotcev pri nas spet razlog za veselje in druženje ter ohranjanje tradicije še enega običaja. Pri nas namreč velja, če gospodar klopotca do Martinovega ne pospravi iz gorice, se kar hitro lahko zgodi, da na mesto njega to opravijo drugi. In če ga želi dobiti nazaj, ga to seveda stane, največkrat mora pripraviti kakšno pogostitev z dobrotami in dobrim vinom.

Prva trgatev potomke stare trte z Lenta

Edi Hojnik

Pred dvema letoma smo vinogradniki ob cerkvi Sv. Ane posadili potomko najstarejše trte na svetu - kavčino oziroma žametovko. Po dveh letih je trta obrodila. Lep in bogat rod je bil priložnost za prvo trgatev.

Jeseni so obrali prvi pridelok modre kavčine pri cerkvi Sv. Ane. Foto: Suzana Arnečič

Gospodar trte, župan občine Cirkulane Janez Jurgec, in skrbnik trte Zvonko Arnečič sta vinogradnike in druge povabila v goste, da pomagamo potrgati lepo zrele grozde. Trgatev smo opravili 10. oktobra letos. Na trti je dozorelo 26 grozdov, ki so tehtali nekaj manj kot osem kilogramov. Ob tej priložnosti smo se

podali tudi na pohod po tako imenovani Poti modre kavčine. Pri Naj Martinu V. Milanu Koledniku smo pohodniki obrali še nekaj trsov modre kavčine in jih po pohodu izročili skrbniku Arnečiču. Ob pri-

jetnem vzdušju (petju Ljudskih pevcev) smo grozde osmukali, skrbnik pa je »naprešal« 26 litrov mošta, ki je tehtal 16 »gradov«. Ob martinovem je bil mošt odvret, mlado vino pa vablivo za pokušino. Vsem, ki so bili na martinovanju v Cirkulaneh, smo to dragocenost dali v pokušino. Do Barbarinega, ko je go dovala zavetnica cirkulanske fare, se je vino lepo očistilo. Ob obisku grofovskega para Sauer na Barbarno v Cirkulaneh je kletar občine Cirkulane Naj Martin VI. Roškar Franc grofu podaril lično darilo z 0,5 l mladega vina, pridelka potomke stare trte iz haloških goric.

Vinogradniki vsem na novo včlanjenim članom Društva vinogradnikov in sadjarjev Haloze na letnem občnem zboru podelimo »čep« potomke stare trte, posajene pri Sveti Ani. Ob trgatevi bodo vsi prinesli po en grozd svojega pridelka na razstavo in »prešanje«. Vino bo v bodoče hranjeno v posebnih steklenicah. Občanom občine Cirkulane in vsem drugim želim uspešno in zdravo leto 2010, trti želim, da lepo prezimi, vsem vam pa, da nazdravite z dobrim vinom.

Še je čas

Zvonko Bratušek

Pred mano je lanska številka našega glasila. Na naslovnici čudovita fotografija stare haloške lesene viničarije. Malo jo je že načel zob časa. Kliče že po obnovi, a še vedno je zanimiva. Tudi vrtnice še cvetijo ob njej.

Nedavno sem se peljal mimo te lepe hiške. Streha je uničena, omet je odpadel, okolica je zanemarjena. Tudi vrtnice več ne bodo cvetele. Škoda. V turističnem društvu smo pred leti poskušali ohraniti to hiško, vendar se je zataknilo pri lastništvu. Mogoče nismo bili dovolj pogumni, mogoče nismo bili pravi ljudje, mogoče ni bil pravi čas. Čas pa je pravi zaveznik propadanja. Pred našimi očmi propada ena najlepših viničarij daleč naokoli. Pa saj ni edini objekt, ki propada. Ostale bodo slike in spomini. Spomini počasi zbledijo. Tudi obljube.

Pred leti smo skupaj z DVS Haloze načrtovali zbirko vinogradniško-kletarske opreme z vinoteko z namenom, da popestrimo turistično ponudbo na našem zaspanem ponosu. Idealni prostor smo videli v grajskih kletih, kjer nikogar ne bi motili. Grad še vedno sameva in propada brez pravega lastnika ali najemnika. Sli-

Ali je še čas za obnovo stare viničarije?

Foto: Zvonko Bratušek

šati je, da bo odslej drugače. Pa počakajmo.

Propada nam tudi mnogo opreme, orodja in pripomočkov domače obrti, ki so zavrženi na podstrešjih kolarnic in skednjih. Propada nam del naše biti, naših navad, naše kulture. Še je čas, da ohranimo nekaj, kar je našega, kar je del življenja naših dedov in to podarimo svojim vnukom.

Začnimo torej zbirati, shranjevati in čuvati to opremo. Močno verjamem, da v večini naših društev razmišlja-

mo podobno in da bomo skupaj zagotovo našli prostor, kjer bomo te reči lahko razstavili. Skupaj se lotimo tega projekta, kajti vsak zase smo premajhni in premalo glasni.

Bodočim turistom, na katere veliko stavimo, bi lahko z neokrnjeno naravo, ki jo bomo morali bolj pridno kositi in čistiti, pokazali tudi del naše dediščine. Pa naj bo ta praznični konec leta primeren čas za razmišljanje in odločitev. V turističnem društvu smo pripravljani.

Uspehi Ljudskih pevcev iz Cirkulan

Jože Petrovič

Skupine ljudskih pevcev se vsako leto prijavimo na območno revijo, ki jo organizira Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti, območna izpostava Ptuj.

Letošnja revija je bila v dveh delih, in sicer 23. januarja na Selah in dan kasneje na Destniku. Sodelovalo je 45 skupin. Izmed vseh skupin smo bili Ljudski pevci iz Cirkulan izbrani na regijsko revijo, ki je potekala 23. maja v Domu krajanov Breg - Ptuj. Skozi vse leto smo delovali aktivno, saj smo do sedaj opravili že kar 28 nastopov po različnih krajih Slovenije. Omeniti pa moram nastop v Ljubljani 19. septembra, saj smo bili povabljeni v Znanstveno raziskovalni center Slovenije Akademije znanosti in umetnosti - tako imenovani Glasbeno narodopisni inštitut Ljubljana. Da smo lahko tam zapeli, ni bilo enostavno. Povabila nas je Urša Šivič, ki je to prireditev organizirala. Dogovorili smo se o nastopu, še predhodno pa smo s Šivičevo posneli 16 pesmi. Na tem srečanju smo

Ljudski pevci KD Cirkulane na nastopu v Ljubljani 25. septembra

Foto: arhiv skupine

pripravili prijetno druženje, na koncu smo tudi nazdravili. Čez nekaj dni nam je bilo sporočeno, kdaj nastopamo in katere pesmi naj zapojemo. Seveda smo se za nastop dobro pripravili. Nastop je sledil 19. septembra, med gosti pa so bili tudi Francozi, Nemci in seveda Slovenci. Javni sklad Republike Slovenije nam je nato v začetku oktobra poslal obvestilo, da smo Ljudski pevci iz Cirkulan bili izmed 121 skupin izbrani na državno revijo. To nas je močno presenetilo, dalo pa nam je še več energije in predvsem volje. Posebej bi se radi zahvalili strokovni sodelavki ptujске izpostave Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti Mateji Kuharič, ki nam je veliko pomagala pri organizaciji. Srečanja na državni ravni smo se udeležili 21. novembra v Kulturnem centru Laško. Na srečanju je sodelovalo 14 skupin. Moram reči, da je bila prireditev enkratna. Lahko zatrdim, da je ta dogodek bil in bo ostal nepozaben. Za takšen rezultat je bilo vloženega ogromno dela in truda!